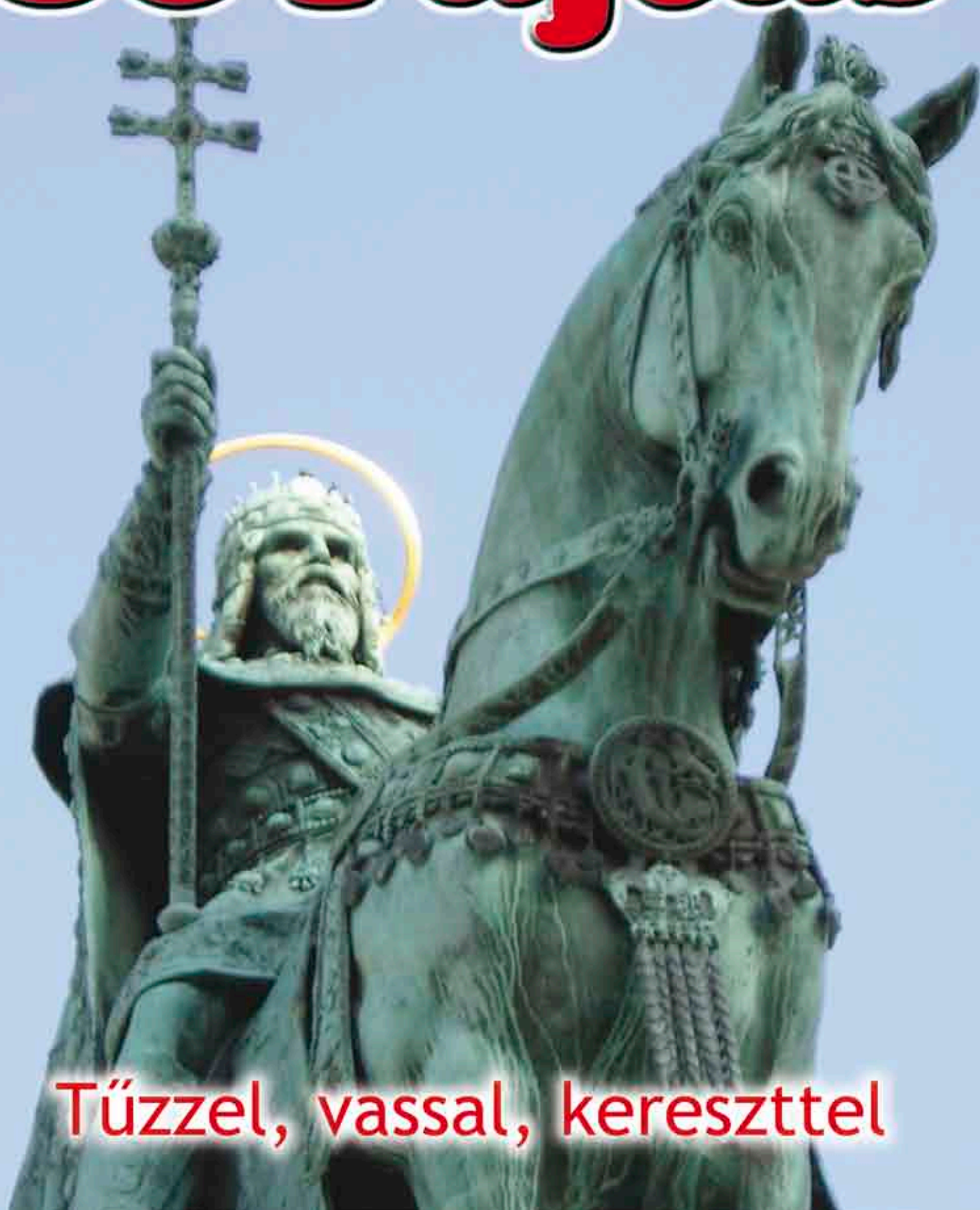

63. évf., 2009. IX. 3., ára 50 dinár

23

Jó Pajtás

Tűzzel, vassal, kereszttel

Mivel Szent István napján, augusztus huszadikán nálunk még nagyban tart a nyári szünidő (nem így például Nagy-Britanniában...), a magyarság e fontos ünnepéről ritkán esik szó a Jó Pajtás oldalain. Ezt próbáljuk most címoldalasképpünkkel és e rövid összefoglalóval valamelyest pótolni.

Aki többet is szeretne tudni Szent Istvánról, látogasson el ide:

http://hu.wikipedia.org/wiki/I._Istv%C3%A1n

Tűzzel, vassal, kereszttel

Szent István és az államalapítás

Az első keresztény magyar király uralkodása majd' negyven éve alatt teljesen átforgatta országát.

Ha nagy teher nyomta a vállát, vadászni indult, belebetegedett fűgyermekai elvesztésébe, a betűvetéshez nem értett, mégis évszázadokig fennálló törvényeket íratott. Bizton állítható, hogy Szent István tettei nélkül 2009-ben másképpen nézne ki Európának e viharos csücske. István kemény kézzel és okos taktikázással, valamint egy erős felelősséggel jó irányba terelgette az alakuló Magyarországot.

Mégis ki volt ez az ember, akinek szentté avatására és újratemetésére emlékezünk minden augusztus 20-án? A kutatók még abban sem biztosak, mikor

és hol látta meg a napvilágot – valamikor 970 és 980 között születhetett. Gyanítható volt, hogy Vajkra – ez István eredeti, török eredetű neve – nagy dolgok várnak, hiszen a családfája a honfoglalás Ki kicsodájához hasonlított. Széppapja Álmos volt, dédapja Árpád, nagyapja a rejtélyes Zoltán, apja pedig Géza fejedelem. István gyermekei fehér foltok számíthatnak a történelemben, nem úgy házassága Gizellával, a bajor Civakodó Henrik lányával, akinél jobb feleséget aligha találhatott volna. Gizella nemcsak nagyszerű asszony volt, hanem egy nagyhatalom mélységesen hívó képviselője is, aki segített abban, hogy Magyarországon ne az ellenséget lássák a körülötte élők.

Aztán jött Koppány felkelése, amely után az ország egyben maradt ugyan, a lázadó nagyúr azonban nem volt ily szerencsés: négy darabban végezte.

István két merényletet is átvészelt, rokona, Vazul a szeme világával fizetett tetteért, s ráadásként a fülébe forró ólmot öntöttek.

Az agg király szilárd államot teremtett, ám egyvalami nem hagyta nyugodni. Ottó fiát betegség vitte el, Henriket vadkan sebezte halálra, így Orseolo Péter foglalhatta el a trónját. De ez a történet már egy másik király története.

Tudtad-e, hogy...

...Szent István minden évben augusztus 15-én hívta össze a királyi tanácsot Fehérváron, ahol az úgynevezett törvénynapokat is tartották. 1083-ban Szent László augusztus 20-ra tette át az ünnepnapot, ekkor avatták szentté István királyt.

*

...1686., Buda visszavétele után pápai rendelet írta elő, hogy az egész katolikus világ megemlékezzen Szent István ünnepéről. Az egyház augusztus 16-án tartotta az ünnepséget.

*

...1771-ben Mária Terézia országos ünnepévé tette augusztus 20-át azzal, hogy Raguzától (ma Dubrovnik) visszaszerezte a Szent Jobbot, és azt nagyszabású ünnepségek keretében Budán helyezte el.

*

...1927-től már rendszeresen tartottak tűzijátékot az augusztus 20-i ünnepen.

*

...az ötvenes években Magyarországon hivatalosan az új alkotmányt és az új kenyeret ünnepelhették 20-án, nálunk még azt sem.

*

...a Kádár-korszakban már az államalapítást is meg lehetett ünnepelni, de Szent István nevének említése nélkül. Ekkor vált az ünnep részévé a vízi és a légi parádé.

*

...hosszú szünet után 1989-ben rendezhették meg újra a Szent István-bazilikánál a körmenetet, amelyet a kommunista diktatúra előtt csak a Bach-korszakban, a 48-as forradalom leverése után tiltottak be.

*

...a rendszerváltás után a szabadon megválasztott parlament úgy döntött, hogy a három nemzeti ünnep közül (március 15., augusztus 20. és október 23.) Magyarország és egyben a magyarság legnagyobb ünnepe ismét Szent István napja legyen.

Lányrablásért 10 ökör

István eltökélte, hogy véget vet az ősi szokásjognak, a szemet szemért törvényeknek, és helyette „modern” ítélkezést vezetett be. A gyilkosságért 110 aranypénz és börtölés járt, avagy halál, a lányrablásért 10 ökörral lakolt az elkövető, a visszaeső tolvajoknak az orrát és fülét vágták le. Bevezették az egynejséget is, ami az akkori nagyurak számára igencsak érzékeny kérdés volt, lévén, hogy némelyikük, például az István ellen lázító Ajtony hét asszonyt is tartott.

A Tisza, a kajak, a sport szerelmesei

Milyen szerencsések vagyunk, hogy itt születünk a Tisza mellett. A nyáron, a nagy melegben a folyó hús hullámai adnak egy kis enyhülést, őszel, tavasszal pedig lehet csónakázni, pecézni, kajakozni.

Nem panaszkodhatunk, ezen a nyáron aztán igen nagy volt a kánikula. Nem volt olyan nap, hogy ne mentem volna le a Tiszára. Szinte mindennap ott láttam a kis kajakosokat edzőjükkel evezni fölfelé a vízen. Dél előtt is meg délután is. Készültek a versenyre. A nyáron voltak már Sremska Mitrovicán, Belgrádban, pontosabban Surčinban, a Száván, s ott is első lettek. A siker ösztönzőleg hat.

Az idén, augusztusban Óbecsén szervezték meg a kajakverseny negyedik fordulóját. Ezen a napon is nagyon meleg volt, s mégis megtelt a Tisza-part nemcsak fürdőzőkkel, hanem versenyzőkkel és az őket kísérő edzővel, meg persze szurkolókkal.

A huszonegy fordulós verseny, ahol 10–14 éves diákok korcsoportokban mérték össze erejüket, délelőtt tíz órától délután két óráig tartott.

Volt ám szurkolás a parton: szülők, edzők, barátok, mind biztatták a versenyzőket.

Itt voltak ismét az óbecseieken kívül a zentaiak, magyarkanizsaiak, palánkaiak. Persze azokkal ismerkedtem meg, beszélgettem el, akik olvassák a Jó Pajtást.

Jól szerepelt, elsőként futott be az óbecsei Radanović Katarina–Retek Éva kettős, de nem sokkal maradt le a Balassa Dávid–Živanović Dušan, Bozić Stefan–Sápi Ferenc, Kovács Ármin–Stojkov Luka páros sem. A zentaiak közül pedig a Barta Éva–Fenyvesi Janka, Fenyvesi Abigél–Pósa Fanni, Fenyvesi Ákos, Balázs Petra–Bognár Csilla, Kőműves Dávid–Pósa Tamás, Rácz Szabó Petra–Surányi Boglárka, Kőműves Tamás–Vartus Árpád, Barta Bence–Tóth Máté kettős. Egyéniben kimagasló eredményt ért el az óbecsei Retek Éva, Balassa Dávid, a zentaiak közül Barta Bence, Fenyvesi Ákos, Tóth Máté, Barta Éva, Fenyvesi Abigél, Pósa Fanni, Kálmán Beáta, a kanizsai Bognár Csilla és Surányi Boglárka.

**Kovács Ármin,
a generáció legjobbjá**

A generációk legjobbjainak is kiosztották az érmeket. A 99-es generáció legjobbjá Kovács Ármin, az óbecsei Petőfi Sándor iskola harmadikos tanulója. Mivel is érdemelte ki ezt a kimagasló elismerést?

– Az idén márciusban kezdtem el kajakozni – mesélte Ármin –, s máris három aranyéremem van. Sremska Mitrovicán, Surčinban, meg most is első lettem párosban, egyéniben pedig 2. és 3. helyezéseket értem el. Azt mondták, nagyon szorgalmas, törekvő vagyok, azért kaptam ezt az elismerést.

Éva tavaly is első lett, és az idén is jól szerepelt. A Petőfi Sándor iskola hatodikos tanulója. Szívesen mesél a kajakozás szépségeiről, edzésekről, versenyekről.

– Surčinban is első lettem – kezdett a mesélésbe Éva –, s a szép eredmény serkentőleg hat. Sokat edzettünk Vladóval, az edzőnkkel, naponta 17 km-t is eveztem. Két éve, hogy járok kajakozni, s mindig szép eredményt értem el, úgyhogy összesen 22 éremem van: tíz arany, a többi bronz meg ezüst. Üzenem a Jó Pajtás olvasóinak, hogy ha még nem próbáltak kajakozni, soha sem késő elkezdni. Érdemes, mert nagyon szép sport. Élvezettel evezek, jó siklani a vízen, meg az sem elhanyagolható, hogy jó a friss levegőn.

Párja, Katarina is második éve jár kajakozni, ő is nagyon szereti ezt a sportot.

– Igen – mondta Katarina –, nagyon szeretek kajakozni, s jó az edzőnk is. Nekem is sokat jelent ez az első díj. Még nagyobb kedvvel gyakorolunk. Évával jól kijövünk, sokat va-

gyunk együtt, délelőtt délután evezünk. Nekem eddig 14 éremem van.

Fanni Zentáról jött, természetesen ő is szeret kajakozni, különben nem lett volna itt.

– Szerintem is szép sport a kajakozás – mondta Fanni –, ezenkívül tisztességre, sport-szerúségre tanít bennünket az edzőnk. Sokat foglalkozik velünk, hallgatunk rá. Én is azt üzenem a Jó Pajtás olvasóinak, hogy próbálják meg, kajakozzanak, majd megtudják, milyen jó evezni, szépen siklani a vízen.

Nemcsak a jó levegő, a versenyen való kitűnő szereplés, a versenyekre való utazás a vonzó ebben a sportban, hanem a barátkozás is. Példa erre az óbecsei Retek Éva és a zentai Kálmán Beáta megismerkedése.

– Tavaly már megbarátkoztunk – mesélte Éva –, s minden versenyen találkoztunk, megörültünk egymásnak.

– Egy hétig itt maradok Évánál – dicsekedett Beáta –, aztán ő jön hozzám Zentára egy hétre.

Mint minden verseny, ez is eredményhirdetéssel végződött. A dobogó legfelsőbb fokán állni nagy dicsőség, de elsőnek lenni a 17 csoport közül, mert ennyi városból jöttek a versenyzők, bizony nem kis dolog. Az óbecsei kajakklub ért el legtöbb jó helyezést, s ők lettek az elsőek.

Živanović Vladimír, a korosztály edzője elmondta, hogy tavaly ünnepelték az óbecsei kajakklub fennállásának 60 éves évfordulóját, s eddig sok-sok szép eredményt értek már el.

– Már öt éve a városban a kajakozók az év sportolói – mesélte Vlado – s az a jó, hogy nem kell őket verbuválni, önként jelentkeznek. Szeretnek edzeni, s hallgatnak rám. Ennek a korosztálynak is 30 tagja van. Nagyon sokat foglalkozom velük, s örülünk a szép eredménynek.

(Azóta már kajakoztak Horvátországban a Bosuton, s ott is első lettek.)

Gratulálunk e szép eredményhez!

Koncz Erzsébet

A zentai csapat

A győztes óbecsei kajakklub tagjai vezetőjükkel

Ha nyár, irány a tábor!

Sokféleképpen el lehet tölteni a nyári szünidőt, és számos program áll rendelkezésre, ha nem akarunk két és fél hónapot otthon unatkozni. Van, aki az aktív pihenést részesíti előnyben, de lehet egy tengerparti nyaralás is a szünet fénypontja, míg mások megelégszenek a medence melletti hűsöléssel és azokkal a pillanatokkal, amit a barátaikkal tölthetnek. Sokan azonban a szünidő egy részét valamilyen nyári táborban töltik, ahol nemcsak elméjük élesítésére van lehetőségük, hanem egy kis szórakozásra is, és persze új embereket ismerhetnek meg, és az ismeretségekből könnyen szövődhetnek barátságok, szerelmek is.

A szabadkai Kizúr István-iskola tanulói, az ötödik osztályos **Papp Katalin** és **Kasza Árpási Miksa**, a hatodikos **Ilija Szabina** és **Szentpéteri Kinga**, valamint a hetedik osztályos **Ajvázi Miriatta** és **Levity Valentina** saját tábori élményeiről mesélnek most nektek, hátha ti is kedvet kaptok hozzá, hogy egyszer részt vegyetek egy nyári táborban.

Valentina nagyon pozitívan nyilatkozik élményeiről.

– Tavaly a Játéktáborban voltam. Szerintem nagyon szép és érdekes napokat töltöttünk ott. Tetszett, hogy sokan voltunk, sátrakban aludtunk, lehetett ismerkedni, barátokat szerezni, és új dolgokat is tanultunk. Csoportokra voltunk felosztva, és napi két foglalkozásunk volt, ahol különféle játékokat játszottunk, például kaptunk képeket, amelyekből össze kellett rakni egy történetet. Az idei nyáron több versenyem is lesz, ezért lehet, hogy a tábor most kimarad, de a Kátai-tanyára szeretnék egyszer eljutni.

– Én jobban érzem magamat a családom körében, mint a táborozásokon, bár azoknak is megvannak az előnyei. Három évvel ezelőtt

voltam a Játéktáborban, azóta nem mentem. Nagyon sok gyereket ismertem meg, akik nagyon mások voltak, és nem tudtunk jól kijönni egymással, mert teljesen más volt a viselkedésük, gondolkodásmódjuk, mint az enyém. A foglalkozások jók voltak, és biztosan vannak érdekes táborok is, ahol nemcsak tanulni lehet, hanem olyanokkal is megismerkedhetünk, akik hozzánk hasonlóak, de nekem a családom körében valahogy jobb – tudjuk meg Miriattától.

Kinga több táborban is volt már, így a bácskossuthfalvi Játéktáborban, Monostoron a Néptánc-táborban és a Róka-tanyán a Tóparti táborban.

– A legemlékezetesebb az egy hetes monostori tábor volt, ugyanis szinte végig esett az eső. Mi is sátorban aludtunk, kint pedig a felállított színpadon gyakoroltunk be egy új koreográfiát, amit a végén előadtunk a szülőlknek. Sok újat tanultunk, vagyis azokat a lépéseket ismertük meg, amelyeket ősztől tanultunk volna. Nagyon sok új ismeretséget kötöttem ott, sokukkal a Kőketáncon is találkoztam, és ott már ismerősként üdvözöltük egymást. Tetszik a vezetők munkája is, nagyon kreatívak, szívesen kipróbálnám magam ebben a szerepben.

Kati még sosem volt táborban, de a sátorozásban már volt része. Szerinte a táborok nagy előnye, hogy nincsenek ott a szülők.

– Szeretnék eljutni valamilyen táborba, mondjuk tetszik a színész-, bűvár- és a játéktábor is. A többiek elmondása alapján nekem érdekesnek tűnnek a táborok, ilyenkor én is kedvet érzek hozzá, hogy elmenjek, bár a sátorban való alvás nem olyan kényelmes, mint a házikók. A szüleim eddig nem engedtek el, hiába nyaggattam őket, de talán az idén már összejön. Azt mondták, olyan táborba men-

nek, ahol valami újat is tudok tanulni, például angol- vagy természet-táborba. Én talán a nyári tábort előnyben részesíteném a szülőkkel való nyaralással szemben, és az sem okozna problémát, ha olyanok vennének körül, akik zavarnak, mert egyenesen megmondanám nekik, mi a bajom velük. Ami a szívemen, az a számon – neveti el magát Kati.

– Voltam már állatkerti táborban, meg olyan táborban is, ahol a kenuzástól kezdve az íjászatot, lovaglást, nyomolvasást át a kézművességig minden volt. Ebben a táborban csoportokra voltunk osztva, faházakban laktunk, és mindennap más-más foglalkozásokon vettünk részt. A kenuzás és az íjászat nagyon tetszett, sőt az íjászatot itthon is folytatom. Az idén egy magyarországi lovastáborba szeretnék menni, és a kishegyesi táborról is sok jót hallottam. A lovastáborban lesz napi két foglalkozás, természetjárás, lovaglás, és művészettel is foglalkoznak. Szerintem a foglalkozások mellett van elég szabadidő is, a többség jó fej, van alkalom ismerkedésre, barátkozásra, néhányukkal a mai napig tartjuk a kapcsolatot – mondja Miksa.

– Magam is a monostori néptánc-táborra emlékszem, ugyanis beázott a sátrunk. Egyébként nagyon hasznosnak találom a táborokat, nemcsak azért mert sok újat tanulhatunk, hanem mert lehetőség van a barátkozásra is. Az idén vagy a Ludasi táborba megyek, vagy a monostori. Sosem unalmas a tábor alatt, de van elég szabad időnk is, és vannak különböző programok is. Ami talán hátrány, hogy vannak olyan lányok, akik nagyon kényeskednek, őket nem kedvelem, de egyébként nincs baj. Szeretek táborba menni – jelenti ki végül Szabina.

Sztojánovity Livia

Fekete István

Elment a nyár

Sokáig búsan botorkált még a kertek alatt a délutáni napsütésben, de könnyű gúnyját megtépték az ősz csahos szelei, dérharmatot hintettek rá hűtlen hajnalok, hát inkább elment...

Miért is maradt volna? Ami hosszú hónapokon épült, szépült, erősödött dús keze nyomán, azt széthordták az emberek, és ami még kint maradt, azzal hányavetin játszik az ősz.

A jegenyék susogva kiáltottak utána szeles délutánokon, hogy: maradjon még! Kései kis virágok bimbói összeborzongtak, ha jött az árnyék, és szerettek volna felágaskodni magasra, mint a jegenyék, hogy még egy simogatást kapjanak a búcsúzó nyártól. Ilyenkor szállt alá a nap gőzölgő, gőgös bíborban fetrengve, és szolga módon ígért szelet új urának, az ősznek. A nyugati égen járó felhőtornyokat lilára, kékre festette, és aztán lehunyta a szemét a szélháton járó éjszaka előtt.

A ködös szántások árnyékokat sóhajtottak, melyeket zizegő szelek hordtak szét a határban, elhagyott utakon, s a sötétben titkos zörgéssel szaladtak száraz, holt levelek, az elmúlás szélesre tárult országútján.

Szálltak a halott levelek a néma tarlókon, mint fagyos szárnyú éjjeli lepkék, és ha fennakadnak a pókhálókon, melyeket a nyár után szálló kis pókok szőttek a vágódás nyálából, búsan kerengtek az őszi borzongás láthatatlan fonalán.

Estefelé, mikor a hold sarlója szomorúan bújcskázik a felhők hátán, a falu felől kutyaugatás és fütty száll a rétekre. A füst a nyitott tűzhelyeken születik, hol püfögve sült a krumpli. A lángok villanásai néha kiugranak a sötétbe, és megcsillannak a cifra tányérokra, melyek lakodalmi levelek emlékét őrzik, és vidám tulipánokat tartogatnak ölükből.

A kémény szurkos szájából a füst egy kicsit felfelé száll, aztán megvékonyodik, és kékes lepeltakar a szérűkre, hol verebek alusznak a kazal oldalában, lecsapódik a kertekre, hol az almafákon könnyelmű cinkékre vár a csapda, és káposztatorzsák fogóznak a nyirkos, fekete földbe.

Száll, száll a füst, mint az izzó parázszenyvedő holt fák sóhajta. Kereng, végigkúszik a nádtető felett, összekeveredik a köddel, mely a patak felett gomolyog, beszívárog az égererdőcskébe, s a holt bajtársak utolsó üzenete megcsókolja az élőket. Titkos üzenetet súg a száradóknak, melyek megborzongnak, int a beteg ember, ha megholt lelkekkel álmodik.

A sűrű árnyékok most már feketék, és mindjobban felágaskodnak. Áthajolnak a kerítéseken, aztán a házakon. Már csak a kémények állnak ki belőle és a templomtorony.

A felvegről most érkezett a templomhoz a harangszó.

A toronyablakból kiszáll az öreg bagoly. Már a harangozás alatt is türelmetlenül topogott a poros gerendán. A harangozást nem tudja megszokni, és minden este majd leesik a gerendáról, hol csendben szunyókál, amikor a harang elkialtja magát.

A harsogó zendülés majd lelöki a békés polcra.

Kilebben hát a toronyablak tört zsalui között, és fordul egyet a torony körül a feketeségben. Egy-egy könnyelműbb veréb néha ugyanis a torony eresztét választja alvóhelynek. Néha a költözők is megpihennek a bádogeresz alatt kiugró gerendavégeken.

Ma üresek az ismerős zugok.

Ellendül a falu felé. A szérűkben felszáll a kazlak ormára, és hallgatózik. A kazlakban egerek cincognak, hancúroznak, de az öreg bagoly hiába forgatja buksi fejét. Elérhetetlenek. Aztán a kazal oldalában alvó verebek is cippannak néha, de azok sem jönnek elő.

Magától ugyan máskor sem jár a veréb a sötétben, de a szalma között alvók néha összeverekednek, és ilyenkor egyet-egyet kilöknek a meleg lyukból. Erre vár a bölcs bagoly. Amíg a veréb perregő szárnyakkal keres új tanyát, a bagoly olyan csendesen elkapja, hogy a veréb kettőt se nyikkan.

Visszaszáll vele az őrhelyre, és egy perc múlva: volt veréb, nincs veréb. De ma úgy látszik, odább kell állni. Az egerek nem jönnek elő, s a verebek is nagyon békében vannak.

Az istálló felől valami zaj jön. Két ember.

– No, még csak ezek kellették – mérgelődik a bagoly –, ilyen lármával járni! – ez a láрма, persze, csak bagolyfűlnek láрма. Ez a két ember azt hiszi,

hogy úgy járnak, mint a macska... Susognak valamit. Aztán összeborulnak, és halk, de igen lelkes cuppanások hallatszanak. Bagolyfűlnek mintha lövöldözni...

Az öreg bagoly kíváncsi természetű. Kihajol, és úgy fülel, leskelődik. Mi a ménkűt csinálhatnak...

Egyszer csak azt mondja az egyik ember:

– Jaj, az a csúnya bagoly! Kergesse el!...

A másik ember lehajol, tapogat a földön. A bagoly most különösen figyel. Jól kihajol. Mit keres az ember a földön. Csak nem egerészik?...

– Huj! A gazember!

Egy nagy kő zúgott el a feje fölött. Ha eltalálja: befellegzett. Hát ilyen zsvány... De ezeket már a negyedik szérű felett mondta, mert lecsapott a föld fölé, és elsuhan az ártó közelségből. Leszállni már nem mert. Megdöbentette az előbbi eset.

Ki hát a mezőre. A zörgő krumpliszár alatt olyan kövér egerek járnak, hogy ürgének is beillenek. Fordult egyet a kertek alatt, aztán a mezők felé tartott, hol itt-ott őrtüzek vágják ragyogó lándzsájukat a sötétség lomha testébe. A tűz körül emberek bóbiskoltak. Beszélgettek, és amikor a bagoly ellibbent a fejük felett, azt mondták: – Hess, boszorkány!

Ennivaló azonban még mindig nem akadt. Pedig már nagyon megéhezett az éjszaka öreg csavargója.

De mi volt ez? Szinte hanyatt fordult a levegőben... Egérsírás az egyik szántás végén... Ott... ott... valami mozog... szembogarát teljesen kinyitja. Fülel minden moccanást felszívni, és már ott van, ahol az előbb cikkant az égér. Halkan ereszkedik a föld fölé, mert a sok göröngy között nem mozdult semmi, amikor az egyik hant megindult a kukoricakás felé, és viszi az egeret.

– Maga az, kedves menyét asszony? – udvariskodik a bagoly, miután elvágta a menyét útját. – A menyét megdermed egy pillanatra. Apró fogai ijedten mélyednek a még mozgó egérhúsba, aztán a nagyobb göröngyök oldalához lapulva: mint a villám a kukoricarakás felé.

De a bagoly nem engedi. Amint hozzáférhető helyre ér, felemeli egerestül. Mint a pelyhet. Szinte lágyan, óvatosan, de a tûhegyes karmok átjárják a barna bundácskát. A menyét alig vonaglik. Még sírni is elfelejt, és már vége. Az egeret csak akkor ereszti ki szájából, amikor a bagoly felszáll vele a kukoricarakásra, és tépni kezdi.

– Fene ezt a buta egeret – mérgeződik a bagoly. – Becsúszott a szár közé. No, majd megkeressük, ha ezzel végeztem.

A menyét bizony nem sokáig tartott. – Lássuk csak, hol az egér? – Nem találja. Jó mélyre csúszhatott. Belemelegedik a keresésbe, és zörögve lépeget a szárrakáson, amikor felszól hozzá valaki alulról: – Mit keres, professzor úr?

A bagoly meglapul a váratlan hangtól, aztán lenéz a földre, hogy ki a háborgató. Ravasz áll odalenn, a róka. Kaján szemei zölden égnek.

– Egy egerecskét fogtam – szerénykedik a bagoly –, de azt is kiejtettem a karmomból, és most nem találok.

– Meg egy menyétecskét, ha nem csaltak szemeim – irigykedik a róka. – Magam is ezért jöttem, megvallom, hallva, hogy egér cincog, de tanár úr megelőzött. Hiába, könnyű a tanár úrnak. Ilyen szemek! Ilyen szárnyak!

– Ha tudod, miért kérdezed? – mérgeződik a bagoly.

– Jól hallanak a füleim? – lelkenedik a róka. – Le méltóztattál tegezni? A nagy professzor... engem, szegény földi férget?... Ó, de szeretnélek megölelni! De legalábbis parolázni...

– Legyen vége a komázásnak, mert kiszedem a szemed – csattog rá a bagoly. – Őlkezzen a rokonsággal, a... juhászoktyákkal, és még éhes is vagyok. Mondd meg, mit akarsz, és gyere vadászni. Mindjárt reggel lesz.

– Ez az! – ugrik a róka, és farkát meglobogtatja. – Gyere, kedves tanár úr. Kínézhetne nekem egy süldőcskét. Fene jól futnak már a nyulacská... de ha a tanár úr rémsztgetné felülről, én megrohannám... Örökké hálás lennék...

– Nem bánom – egyezik bele a bagoly, de előbb megkeresem az egeret. – Tapogat ide, tapogat oda, s az egyik száraz levél alatt megtalálja. Kicsit tép rajta, aztán nagy élvezettel nyeli.

A rókának csorog a nyála: – Egészségére, professzor úr! Kedves egészségére! De talán indulhatnánk?...

A bagoly fellendül a levegőbe. – Ahol fordulok, ott a nyúl.

A róka, mint a kígyó, csúszik a bagoly után pár lépésre, és már jó ideje zezugolnak a határban, amikor a bagoly megfordul, és egy helyben szitálva ereszkedik lefelé.

Suhan a róka, de az orra előtt egy méterrel kipattan a nyúl. Utána! A nyúl az életét menti, a róka szörnyű éhes, és már majdnem eléri, amikor a nyúl derékszőgben elfordul. A róka utánacsinalná, de közben nekiszalad egy nagy hantnak, és olyan bukfcencet vág, hogy csak úgy porzik.

Most már elveszett a nyúl. Szikrázik a róka szeme a méregtől. A szél zörgesse a csontjait ennek a bogoygyárosnak! Itt hagyott, és nyalogatja a bundáját.

– Ügyetlen vagy, Ravasz – vélekedik a bagoly. – A vackon kellett volna megszorítani. Öregszel te is.

– Hiába – mentegetőzik a Ravasz, megrázva magát –, ez a környék leggyorsabb nyula. Úgy fordul, mintha eltörnék – és lemondólag legyint farkával. – Nézzünk talán másikat.

Ebben a pillanatban éles nyúlás száll végig a szántáson. Odább, a bokros legelőszélről jött a hang. Ravaszt mintha rugók löknél előre.

– A nyulam – csikorgatja a fogát –, a nyulam!... és vágat a szántáson ész nélkül. A bagoly kíváncsian száll felette. Úgy látszik, a megrémült nyúl belerohant egy másik rókába – gondolja.

Már a nyúlás táján járnak, amikor a bagoly embert lát a bokrok közt meghúzódva.

– Vigyázz, Ravasz! – szól le, de már elkésztett.

Egy villanás, egy dörrenés – a bagoly ijedten vágódott fel a levegőbe, és Ravasz csak elfeküdt a szántáson.

– Gyalázat! – ijedezik a bagoly újra a kukoricaszáron elmélkedve. – Gyalázat! Szegény Ravasz. Nagy zsvány volt... nyugodjék. De mégis... amit az ember művel azzal a villámló fenével... Így pusztult el szegény bátyám is. Durr!... és csak lefordult a göré tetejéről. Jó lesz nekem is vigyázni.

Ekkor már halk szél mozdult az erdő felől, mely szétteregette a felhőcsordákat, és halvány derengést engedett le a messze égről.

Az öreg bagoly még felszedett három-négy korhely egérkét, melyek cincogva botorkáltak hazafelé, és amikor a keleti égen a csillagok hunyorogva csukták le szemeiket az érkező hajnal fényessége előtt, hazafelé indult.

Még éjszaka volt, de az öreg bagoly jól tudta, hogy fél óra múlva kivilágosodik az ég alja, lármások lesznek az alvó házak, s ha ilyenkor még ő kint lenne, a korán kelő fecskék szemtelenkednének vele, üzve-hajtva, amíg csak oda nem csalogatnák az embert, s az mindig bajt jelent.

A falu pirosuló ablakszemei megint nyiladoznak. Füst is kanyarodik itt-ott felfelé, és néhol csikorog a gémeskút.

Már feltűnt a homályban a torony, az öreg bagoly már emelkedett felfelé, amikor az egyik istálló mellett valamit mozdulni hallott. Kissé lejjebb ereszkedett. Az istálló fala mellett egy óriási egér rágcsált valamit.

– No, még ekkora egeret sem láttam – csodálkozott a bagoly, és elkapta a gyanútlan patkányt.

A patkány sivalkodott, és mivel kissé hátul fogta a bagoly, belemart az ellenség lábába. A bagoly majdnem elejtette a fájdalomtól. Most látta csak hogy nem egérrel van dolga, de eddig még csak hírből – városi rokonsága révén – tudta, hogy ilyen is van a világon.

A patkány súlyos volt, harapott is, hát leszállt vele az istálló tetejére. – Te vagy hát az a híres? – kérdezte, és borotvaéles csőrét összecsukta a patkány tarkójában. A patkány eleresztette a bagoly lábát, és nyekeregve sivalkodott volna, de most már a karmok feljebb fogták meg, és csak elnyúlt a gyilkos szorítás alatt. – Még harap a gazember! – méltatlankodott a bagoly, és megmozgatta karmait a patkányban. Aztán felreppent vele a torony sarkán kiugró gerendára, és körülnézett.

A másik gerendavégen egy kis szürke kukik ült, de most illendően meghajtotta magát: – Jó reggelt, bátyám! Haj, de gyönyörű egeret fogtál.

– Nem egér ez füles! Patkány. Ha már hallottál róla...

– Patkány? Sose hallottam. Magamfajta szegény zsellérnek még egér sem jut. Nem ilyen úri falat. Ma is egész éjjel csak egy kis egérkét fogtam. Rácsot tettem az emberek a magtár ablakára is. Oda sem lehet bejutni... Pedig az asszonynak is kellett volna valamit hozni. Holnapra várjuk a tojások megpattanását... Ha egy kis maradékot hagynál...

A torony alatt lépések hallatszottak.

– Most fogózz meg, öcsém. Kezdődik a zenebona. – A két bagoly összehúzta magát, és úgy várták, mikor zendül meg a harang. Már derengett az ég alja, amikor a hajnali harangszó utolsó hullámai is elszálltak a falu felett, a dérfehér mezők felé.

Az öreg bagoly átszólt a kukiknak. – Hát vidd be az asszonyt. Ilyenkor muszáj... Inkább lemondok róla... – pedig már egy falat sem csúszott volna le a torkán.

A kis kukik felkapta a fél patkányt, és boldogan tűnt el a templompadlás ablakán. Ő nem a toronyban lakott. Hátul a padlás zugában éldegélt, és nem is vágyott a torony előkelőségei közé.

Az öreg bagoly is belibbent a törött ablakon. Tolláskodott, ásított nagyokat, és bizalmatlanul nézte a harangokat, melyek halkan bongtak, ha a szél a kötelet nekifújta a peremüknek.

A harangozó becsapta a templomajtót, és megforgatta benne a rozsdás kulcsot. A csattanás még ott verte magát az öreg falak között, amikor a kulcs csikorgása már belevájt rozsdás karmaival a puha, mély hangokba. A bagoly már bóbiskolt, de erre megint felriadt, és félálomban ezt mondta: – Hát igazán megalozhatnák már egyszer azt a kulcsot... és újra behunyta nagy szemeit.

És odakint térdig ködben járva, fázósan átszaladt a határon az álmos őszi reggel.

HOROG

Itt a Horog!

A Jó Pajtásnak immár van horgászrovata! Vízrel, hallal, horgászással... kapcsolatos írások, tudósítások korábban is jelentek meg lapunkban, de hatvankét éves fennállásunk óta most állandósítottuk először.

A Horgot is, akárcsak számos más rovatunkat, Veletek közösen fogjuk szerkeszteni. Élménybeszámolóitokat már is küldhetitek, a pályázat pedig jövő év májusáig tart. Ekkor fogunk eredményt hirdetni, és a legjobb írásokat díjazzuk.

De nem csak élménybeszámolókat várunk tőletek. Szűkebb hazánk halállományának alapos feltérképezése céljából az **Ilyen halat fogtam!** és a **Milyen halat fogtam?** cím alatt azokról a halakról számolhattok be, amelyeket ti azonosítottatok be, vagy azokról, amelyek fajbeli hovatartozásának meghatározásával kapcsolatban nehézségeitek merültek fel. Akár mobillal, akár digitális fényképezőgéppel készített fényképeket küldjétek, lehetőleg elektronikus formában. Ne felejtsetek el írásban mellékelni a zsákmányolás pontos helyét, időpontját, körülményeit... Mindennek tudományos jelentősége van. Horgászva, szórakozva – és minden részletre odafigyelve – részt vehettek vidékünk halállományának feltérképezésében. Bekapcsolódhattok abba a munkába, amelyet rovatunk tudományos-szakmai támogatója, a Halvédelmi és Haltani Társaság folytat. Pályázatunk végén a szorgalmas adatgyűjtőket a Társaság munkatársi címmel jutalmazza!

A hal- és vízismeretek népszerűsítése végett – még a szünidő kezdete előtt – szerkesztőségünk a Halvédelmi és Haltani Társasággal együttműködve előadást tartott Magyarkanizsán, Zentán, Temerinben és Szenttamáson. Az előadássorozatot hamarosan folytatjuk.

Írásaitokban ne csak magára a horgászásra összpontosítsatok. **Horgászhely-** és **vízbemutatókat** is írjatok, ebbe némi földrajz is belefér. A horgásztársaitokról, a horgásztanítóitokról, a pecás eszményképeitekről készült írásaitokba még ennél is több fér. A hosszabb horgászkirándulásokról pedig **útleírásokat** írhattok. Kimondottan horgász- és szakmai írásaitokban a halfogás területén szerzett tapasztalatokról számoljatok be, amelyet horgásztársaitok is sikeresen alkalmazhatnak. Ha hajlandóak vagytok elárulni műhelytitkaitokat!

Lefényképeztém! Fotóitokat legjobb fotósaink fogják értékelni.

Van egy kérdésem cím alatt munkatársaink (szakírók, horgászok, fotósok, kutatók, horgászboltosok, vállalati képviselők...) válaszolnak kérdéseitekre, és adnak hasznos tanácsokat.

Furcsán hangzik, hogy jogi vonatkozású témákkal is foglalkozunk majd. Az új Halászati Törvény ugyanis rendkívül szigorú, betartása számottevő ismeretet követel meg tőlünk, a kilátásba helyezett büntetések pedig rendkívül súlyosak.

Ami vízrel, hallal, horgászással, természettel kapcsolatos, azt megtaláljátok a Horogban.

Írásaitokat (névvel, címmel... ellátva) lapunk címére

Jó Pajtás, Vojvode Mišića 1., 21000 Novi Sad

küldjétek.

E-mail címünk

jopajtas.bum@magyarszo.com

Jó fogást!

Buzás Mihály

Harcsaszüret

Élvező a 26. Vaskapu Aranykutyogatója elnevezésű harcsafogó verseny zsákmányából

Magyarkanizsa...

...Temerin...

...Zenta

Szeptember 3.

Ma Hilda, Csobán, Piusz, Szerafina, Gergely napja van.

Csobán

Török, magyar eredetű név, a Csobán név alakváltozata. Török eredetű méltóságnév volt. Jelentése: pásztor, juhász.

Szerafina

Héber, német eredetű név, a Szeráf férfinév női párja. Jelentése: tündöklő, nemes.

1189 (820 éve történt)

Megkoronázták I. Richárd angol királyt Westminsterben.

1813 (196 éve történt)

Megszületett Báró Eötvös József író, költő, reformpolitikus (A falu jegyzője).

1875 (134 éve történt)

Megszületett Ferdinand Porsche német autókészítő (Porsche, Volkswagen).

Szeptember 4.

Ma Rozália, Mózes, Tódor, Ida, Rózsa, Mór, Móric, Muriel, Regina, Róza, Rozanna napja van.

Mózes

Héber eredetű bibliai név. Jelentése: a vízből kihúzott, kimentett fiú.

Ida

Germán eredetű. Jelentése: harci istennő, tevékeny, serény. Más magyarázat szerint a már nem használatos Ida-, Idu- kezdetű összetett nevek rövidülése.

1166 (843 éve történt)

Palermói Szent Rozália, a palermóiak és a pestisesek védőszentjének ünnepe.

1837 (172 éve történt)

Samuel Morse bemutatta táviróját a New York-i egyetemen.

Szeptember 5.

Ma Lőrinc, Viktor, Albert, Alpár, Herkules, Jusztin, Larina, Viktorina, Tárkány napja van.

Larina

Szláv eredetű név, feltehetőleg a Hilária származéka. Jelentése ismeretlen.

Tárkány

Kabar eredetű név, egy törzs neve volt. Jelentése: kovács.

1942 (67 éve történt)

Meghalt Móricz Zsigmond író, újságíró, szerkesztő, a 20. századi magyar realista próza kiemelkedő alakja.

1877 (132 éve történt)

27 éves korában meghalt Crazy Horse (Szilaj Ló) amerikai indián törzsfőnök, aki a csejen és szíu indián törzsekkel, Ülő Bikával és Két Holddal együtt a Little Big Horn folyó melletti ütközetben 1876. 6. 25-én legyőzte az amerikai hadsereg egyik lovassági alakulatát.

1946 (63 éve történt)

Zanzibarban (Tanzánia) megszületett Freddie Mercury (eredeti nevén: Faroukh Bulsara) angol rockénekes, a Queen együttes tagja.

Szeptember 6.

Ma Zakariás, Beáta, Ida, Csanád, Aldán, Magnusz, Pamína napja van.

Csanád

Magyar eredetű név, az ismeretlen eredetű Csana név -d kicsinyítő képzős származéka.

Pamína

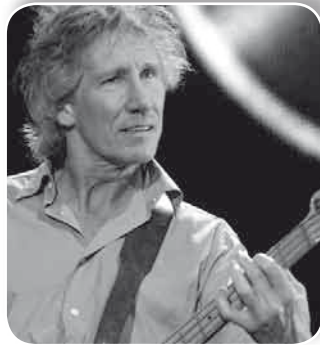
A Varázsfuvola című opera (Mozart) női főszereplőjének neve.

1566 (443 éve történt)

Szigetvárnál 72 éves korában meghalt II. (Nagy) Szulejmán szultán.

1944 (65 éve történt)

Megszületett Roger Waters, a Pink Floyd basszusgitárosa.

Szeptember 7.

Ma Regina, Begónia, Menyhért, István, Ivor, Márkus, Kósa, Lél napja van.

Regina

Latin eredetű név. Jelentése: királynő, a keresztény névadásban eredetileg Mária-ra mint a mennyek királynéjára utalt. Más magyarázat szerint a Rein-kezdetű német nevek önállósult becézője.

Lél

Finnugor, magyar eredetű név, Árpád fejedelem dédunokájának a neve. Jelentése: kürtös, kürtfúvó.

1533 (476 éve történt)

Londonban megszületett I. Erzsébet angol uralkodó, a Tudor-ház utolsó sarja, aki 1558-tól 1603-ig volt Anglia királynője. Az ő nevéhez – Erzsébet korához – fűződik Anglia virágkora, nagyhatalmi helyzetének megszilárdítása.

1912 (97 éve történt)

Megszületett David Packard, a Hewlett-Packard cég egyik alapítója.

Szeptember 8.

Ma Adrienn, Mária, Adrián, Adriána, Irma, Csobán, Szerafina, Szeργiusz, Engelbert, Alán, Adorján, Enna, Ibolya, Kilián, Nesztor napja van.

Irma

Az Irm- kezdetű germán női nevek német eredetű rövidülése. Alakváltozataival, az Irma és a német Erma névvel együtt Ermin, Irmin germán isten nevéből származik. Jelentése: Irmin istenség. Más magyarázat szerint a germán hermion néptörzs nevéből való.

1566 (443 éve történt)

Szigetvár ostrománál hősi halált halt Zrínyi Miklós horvát-dalmát és szlavónban, akinek hősies helytállását dédunokája, gróf Zrínyi Miklós énekelte meg Szigeti veszedelem című művében.

1979 (30 éve történt)

Szabadkán megszületett Lékó Péter nemzetközi sakknagyemester, aki 14 évesen minden idők legfiatalabb nagymestere lett.

Szeptember 9.

Ma Ádám, Péter, Dorottya, Gara, Gorgiás, Omár, Orgona, Szerafina, Szeργiusz, Tivadar napja van.

Gara

Török eredetű név. Jelentése: héja, fekete.

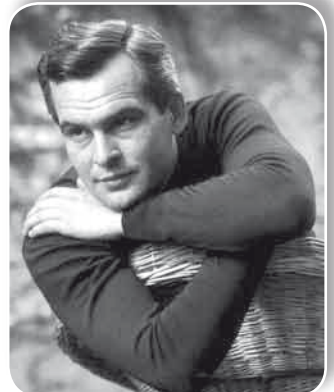
Omár

Héber, arab eredetű név. Jelentése: hegylakó, hegyi lakos, földműves, gazdálkodó, hosszú életű.

1552 (457 éve történt)

A törökök 60-70 ezer fős hadserege megostromolta a Dobó István parancsnoksága alatt álló egri várat.

1931 (78 éve történt)

Megszületett Latinovits Zoltán színész (Szegénylegények, 1965; Hideg napok, 1966; Isten hozta, őrnagy úr! 1969; Szindbád, 1971).

Zrínyi Miklós

Az óbecsei Koldusopera

Javában tartott a szünet, amikor Óbecsén Topolcsányi Laura és párja, Bregyán Péter hivatásos színészek megszervezték a drámapedagógiai tábort, majd megrendezték Bertold Brechtől a Koldusopera című színdarabot.

Először a Tisza-parton találkoztam a csoporttal, ugyanis néhány napig ott tartották a foglalkozásokat, s a díszoklevelek kiosztása is ott történt.

A Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör adott otthont a tábornak, itt próbálták, hogy a község napján, július 31-én bemutathassák a darabot.

A táborban legjobban szereplők vehettek részt az előadáson, pontosan 24-en. A próbán ismerősökkel is találkoztam, mégpedig a hetedik **Péter Leával, Tarján Barbarával, Horti Varga Kornéliával** és **Rajslí Ákossal**, aki már ötödikes. Szívesen meséltek a táborról, a színészkedésről.

Péter Lea a Petőfi Sándor iskola Csiribiri színjátszó csoportjának a tagja, a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör szavalója, táncosa. Szinte minden szavalóversenyen, föllépésen ott van.

– Igen – mondta Lea –, tagja vagyok az iskolám színésztársulatának, sok szerepben játszottam már, táncolok, szavalok. A kultúrkörben hallottam e táborról, s nagyon megörültem, hogy profi színészekkel szerepelhetek majd egy ilyen nagyszabású darabban, mint a Koldusopera.

A drámapedagógiai táborban nagyon jól éreztem magamat, mindennap játszottunk valamit. Első nap volt a találkozás, a másodikon

a rivalizálás, a harmadikon egy-egy rajzfilmet játszottunk el. Tetszett, amikor a Hamupipóké alakítottam. Nem volt olyan szép ruhám, mint a mesében, inkább az volt a cél, hogy minél jobban improvizáljunk: kendőket aggattam magamra. Azután mozgásjátékokat is játszottunk: a testrészeinket színekhez kellett igazítani: homlokunkat a sárgához, tenyerünket a barnához.

– Nekem a találkozás című játék is tetszett – kapcsolódott a beszélgetésbe Kornélia. – Csoportokban szerepeltünk, s az én csoportommal azt játszottam el, hogy Olaszországból érkeztem, s először senki sem akart velem barátkozni. Végül megismerkedtünk. Csoportom a Piroska és a farkas című rajzfilmet mutatta be, persze teljesen megváltoztattuk a mese tartalmát. Mégpedig úgy, hogy két Piroska is szerepelt, s végül a nagy verte meg a farkast. Én is jól éreztem magamat a táborban, s most örülök, hogy szerepelhetek a Koldusoperában.

– Szeretek énekelni, táncolni, színészkedni, és zeneiskolába is járok – sorolta Ákos –, ezért jöttem ebbe a táborba. Tetszettek az improvizációs játékok. Körbeálltunk, a közepén volt a kút, s oda mindent bele lehetett dobni, ami nem tetszett.

Barbara is jól érezte magát a táborban, szeret színészkedni, s örül, hogy szerepelhet a darabban.

– Mi leszünk a koldusok – jelentette ki Barbara –, Péter játssza a kolduskirály szerepét. Nekünk hallgatni kell rá. Vásár van, ahol kendőket, virágokat árulnak, mi meg kéregetünk. Megvan, hogy ki melyik területen koldul. Köz-

ben sokat énekelünk, nevetünk. Például a kolduskirály megkérdezi az egyik koldulót, hogy hívják, s mi az érdekes néven nevetünk...

Topolcsányi Laura valamikor a Petőfi Sándor iskola tanulója volt, ma színésznő Budapesten.

– Mindig is ez a pálya vonzott – kezdett a mesélésbe. – Egerben, a Kelemen László Színészstúdióban végeztem, s Egerben, majd Veszprémben játszottam a színtársulatban. Három éve Budapesten dolgozom. Két éve foglalkozom drámapedagógiával. A táborban olyan önismereti játékokat, helyzetgyakorlatokat játszottunk, melyek alkalmassá tették a gyerekeket arra, hogy színpadra lépjenek: fölszabadultak, nyíltak legyenek. Öt nagyjelentük van a darabban, ügyesek, gyorsan tanulnak. A péterévei Karinhy Frigyes amatőr színjátszó, meg én a párommal vagyunk a felnőtt szereplők, a gyerekek alakítják a koldusokat. Eredetileg kétnyelvűre terveztük a darab előadását, ez nem sikerült, de a narrátor szerepét Rusz Milán színész magyarul és szerbül játssza, aki gyönyörűen muzsikál tangóharmonikán, a magyarországi Szerb Színház igazgatója. Ettől lett a Koldusopera óbecsei.

S eljött a nagy nap. A föllépés napja. A Fő téren, a községháza előtt föllállított hatalmas színpadon, reflektorfényben játszottak a gyerekek. Profi színészként alakítottak.

Gratulálunk a rendezőknek, az amatőr színészeknek, s külön a középiskolásoknak, meg nem utolsó sorban a kisdíjakoknak!

Koncz Erzsébet

Szabadkaiak az Adrián

A 2008/2009-es tanévben a mórakalmi székhelyű Kerek Világ Alapítvány immáron tizedik alkalommal rendezte meg Székelykapuk–ZöldKapuk címmel a Kárpát-medencei Betlehemes játékokat és Vándorkiállítását. Programjuk célja, hogy mind Magyarországon, mind (az idén első ízben) határon túl is elősegítse a résztvevő iskolák, pedagógusok és gyerekek együttműködését, valamint a hagyományápolással és környezeti neveléssel kapcsolatos ismereteik bővítését.

E jeles rendezvényen részt vettek a szabadkai J. J. Zmaj Általános Iskola tanulói is. A verseny kétfordulós volt. Az első fordulóban Grubanov Martinek Emília tanítónő vezetésével betlehemeztek a harmadikosok, a másik fordulóban a felsős diákok csoportja Besnyi Izabella tanárnő vezetésével készített vándorkiállítást a környezetbarát háztartás témájára. A kis csapat a szerbiai külön kategóriában lett díjazott, és egyhetes horvátországi jutalomtáborozáson vehetett részt július 2-á és 10-e között.

A csapatot a következő tanulók alkották: Berkes Beatrix, Bodó Sarolta, Búbos Dávid, Csóvity Brigitta, Kovács Hédi, Magosi Ádám, Makai Kitti, Márk Attila, Nagy Abonyi Tamás, Pap Noémi, Prole Laura, Toldi Tímea, Bencun Mia, Besnyi Botond, Darazsac Diána, Domanić Dalibor, Golić Attila, Gyórfi Tihámér, Imamović Inesz, Jurcsák Hajnalka, Molnár Andor, Pap Iván, Pető Dávid, Pivárcsik Nikol, Sziveri Dániel, Tót Andor, Tóth Johanna és Vukov Johanna. A táborban 14-en vettek részt a 30 fős csapatból. (G. M. E.)

Utazásunk és a táborozás fontosabb eseményei

Július 2., 17.30 – A Rodić bevásárlóközpont parkolója, Szabadka

Várakozunk a Magyarországról érkező buszra, amely Horvátországba szállítja a csapatot.

19.00 – A busz még sehol. Nagy a tömeg a határon, ezért nem érkezik meg időben – szól a legújabb értesítés. Már mindenki türelmetlen, kissé ideges.

20.30 – Végre befut a járgány. Mindenki megrohamozza. Rövid búcsúzkodás, és elindulunk. Csak reménykedünk, hogy ennél már nem lehet rosszabb.

Július 3., 4.00 – Benzinkút, Čačak
Miután egyszer lefulladt a busz, valamint leállított (és megbírságot) bennünket a rendőr, a járgány teljesen lerobbant. Egyes arcokra az ijedség, másokra az idegesség jelei telepedtek. Vannak, akik közömbösek. Majdcsak lesz valahogy.

6.00 – A benzinkúthoz egy helybeli emeletes autóbusz gördül be. Átpakoljuk a csomagokat. Mint kiderül, ezzel folytatjuk utunkat tovább Szarajevóig, ahol mad egy másik, Magyarországról érkező buszba fogunk átszállni. Ennél már rosszabb nem történhet.

12.00 – Szarajevó
A régi városrészben bókászunk, bámészkodunk. A társaság fagyizna, de egy nagyon sötét felhő meghiúsítja az elképzelést. A nagy zápor elől az utolsó pillanatban sikerül megmenekülnünk – egy kávézó napernyője alatt találunk menedéket.

15.00 – Benzinkút, Szarajevó
Ismét várakozunk. A táskából előkerül a kártya, strandlabda. Valamivel agyon kell ütni az időt. Három-négy órás várakozást prognóznának a vezetőink.

20.00 – A tartalék szendvicsek is elfogytak. Már nagyon fáradt és türelmetlen mindenki.

21.45 – Végre begördül a várva várt autóbusz. Hangos éljenzés! Tamás, a sofőr vigasztal bennünket – néhány órán belül megérkezünk a tengerre. Valahogy nem tudunk hinni neki. Vajon miért?!

Július 4., 4.00 – Bast falucska, Horvátország

Harmincnégy óras út után valóban megérkeztünk a horvát tengerpartra.

Szállást egy hegyoldali házban kapunk. A kilátás lélegzetelállító. Az erkély a tengerre néz. Fáradtan bújunk ágyba.

10.00 – Alig tudunk magunkhoz térni. A tengerpartra visznek bennünket, Baško poljéra. A krisztálytisza víz, a rendezett strand és a gyönyörű napsütés feledtetni velünk az út viszontagságait.

Július 5., 21.00 – Egy igen kemény, fásasztó nap van mögöttünk. Dél előtt 8 km-es utat tetünk meg a hegyekben gyalog – ilyen hosszú az út Makarskáiig. Nagyon kifáradtunk. Mindenki nagyon élvezte a fürdözést és a késő délutáni vásárlást.

Július 8., 21.40 – Néhány igen élménydús nap van mögöttünk. Hajókáztunk Brač szigetére. Sumartinban töltöttünk egy egész napot. A vulkanikus kőzet, az átlátszó tengervíz, az érintetlen természet elvarázsol. Rengeteget lubickoltunk, játszottunk. Splitben megnéztük Diocletianus palotáját, kószáltunk a városban. A kikötői strandnál fürödtünk. Sajnos itt nagyon koszos a víz.

Ma Omišban voltunk. Ez volt a nyaralás legszebb napja. Egy igen meredek hegyet másztunk meg, hogy megtekintsük a kalózvárat – 280 m tengerszint feletti magaságon épült. Gyönyörű volt a kilátás.

Július 9., 10.00 – Még egyszer (utoljára) lejöttünk a tengerpartra. Így, a fa árnyékában ücsörögve, a papír fölé hajolva visszagondolok az elmúlt napok eseményeire. Nagyon jó volt. Büszke vagyok magunkra, hogy végigcsináltuk a néha „túlélőtábornak” nevezhető nyaralást. Sok szép helyet bejártunk, sok szépet láttunk. Azt hiszem, ez kárpótol minket a kicsit kellemetlenebb pillanatokért.

**Prole Laura 8. osztály
Szabadka, J. J. Zmaj-iskola**

RÜGYFAKADÁS

Nagymama

*Jószívű és édes,
szeret nagyon téged.
Itat, etet, dédelget,
ha rossz a kedved, szeretget.*

*Mindig vidám, jókedvű,
szereti a virágot,
haja ősz és hullámos,
süt sok finom kalácsot.*

*Szeresd a nagymamát,
ő is szeret téged,
segíts neki mindenben,
meglásd, jó lesz néked!*

**Surányi Bettina, 5. osztály
Kis Ferenc-iskola, Orom**

Hurrá, itt a nyár!

*Otthon nem ordítottunk,
hanem gyorsan a strandra indultunk.
Jaj, hová lett a listám?
Ez kell, az kell, ez ám!
Pisti, Marci nagyon vár,
eszembe jutott, hogy itt a nyár!*

*A strandon ugráltunk bombát, fejest,
nem találtunk száraz gyereket, csak vizeset.
Szaladtunk fagyit venni,
aztán gyorsan lángost enni.
Ugorjunk a vízbe már,
mert végre itt a nyár!*

**Pátrik Arnold, 5. b osztály
Hunyadi János-iskola, Csantavér**

Levél a tengerről

Kedves Lili!

Nem tudom, mikor kapod meg ezt a levelet, de remélem, hogy még a hazaérkezésem előtt.

Most, ahogy a levelet írom, éppen a montenegrói tengerparton vagyok. Nagyon kellemes az időjárás, szép a kilátás, gyönyörű a tenger. A víz kéklő, morajló és csillámló. A hullámok majdnem engem is besodortak a végtelen nagy víz mélységébe. A nap sugarai erősen tűznek a csodálatos vidékre. A növények is nagyon szépek, főleg a különféle pálmafák. Képzeld, már gyűjtöttem is valamilyen magot, igaz, hogy nem tudom milyen, de ha otthon elültetem és kikel, akkor majd kiderül! Részben várom már, hogy hazamenjek, de inkább szánok még pár napot a pihenésre! El sem tudom mondani, hogy milyen sok élményem van. Te is nagyon élveznéd a vakációt, ha itt lehetnél! Rengeteg mesélnivalóm van, úgyhogy készülj a hosszú beszélgetésre! Addig is sok üdvözet innen Šušanjból!

Szandi

**Ozsvár Alekszandra, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Orom**

Emlékezetes családi élmény

A tavalyi volt szerintem a legszebb nyár.

Görögországban, egy kis faluban, Leptokáriában nyaraltunk. Tavalyelőtt is ott pihentünk. Busszal mentünk el Szalonikibe, az ország második legnagyobb városába. Van ott egy hely, aminek a neve Waterland. Egy órákor indult a busz oda. Mikor megláttuk a Vízivilágot, leesett az állunk. Óriási csúszdák és hullámedencék voltak ott. Rendes medencékben is lehetett úszni gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Volt itt néhány kis étterem is. Egyik helynek a neve Tarzan. Kötelek lógtak, és lábunk alatt farönkök helyezkedtek el egy medencében. Végig kellett menni úgy, hogy ne ess bele a vízbe. Volt ott egy Kalóz-sziget is. Csúszdák lógtak le, amik felülről is be voltak zárva. Másnap elmentünk a Görög estre. Annyit ehattunk és ihattunk, amennyit akartunk. Itt táncolni is lehetett. Volt úszómedence és pingpongasztal. A nyaralás végén nagyobb hullámok voltak, mint kezdetben, de már unatkoztam és haza akartam menni. Az utolsó nap polipot ettünk az egyik étteremben.

Nagyon jól éreztem magam tavaly Görögországban, de sajnos az idén sehol sem megyünk nyaralni.

**Bedleg Kristóf, 6. d
Csáki Lajos-iskola, Topolya**

A csiga (Karcolat – próbálkozás)

A csigák olyan „gyorsak”, mint egy versenyautó – még egy hangya is lehagyja őket.

Lehet, hogy ez azért van, mert egész életükben a hátukon cipelik a házukat. Én nem viszem a hátamon a házamat. De még, ha így volna is, én nem húzódnék be minden kis fenyegetésre.

A csiganak a szeme is furcsa: két kis bot végén helyezkedik el, és ezeket a „botokat” húzza be legelőször, ha fél. Én nem tudom, hogy akkor hogy lát.

És vannak még dolgok, amit nem értek ennek az állatnak a viselkedésében. Például, minek hagy nyomot mindenfelé, amerre jár? Talán azért, hogy visszataláljon oda, ahonnan elindult. De miért akarna visszamenni, hisz vele a háza, így mindenhol otthon van.

Azt viszont megértem, hogy miért szeretnek az esőben sétálni. Sosem áznak meg. Tető van a fejük felett. És a hóesésre is fel vannak készülve. Olyan a talpuk, mint egy erős sítalp. Azt azonban már nem értem, minek az nekik. Még egyetlen csiga sem szánta rá magát, hogy a felszínen megvárja a telet.

Annak ellenére, hogy sok dolgot nem tudok mire vélni a csigabigák viselkedésében, én szeretem őket. Legalább van egy állat, akinél én is gyorsabb vagyok.

**Urbán Arnold, 6. osztály
Moša Pijade-iskola, Pacsér**

Egy szép kirándulás emléke

Egy szombati napon, elhatároztam, hogy elmegyek a gyümölcsösünkbe. Apának is nagyon tetszett az ötlet. Bepakoltunk az autóból. Megvártuk anyukámat, hogy hazaérjen a boltból.

– Üres hassal nem lehet dolgozni! – mondta.

Kezünkbe nyomott egy-egy pogácsát. Elindultunk. Miközben áthaladtunk a híd, apa mesélte, hogy az előző héten még magasabban volt a Tisza vize, és hogy a betonnal egy szintben volt. Az út az erdőn vitt keresztül. Valami madár-féleség szaladt át a kocsis előtt, én hirtelen egy nagyot kiáltottam.

– Kacs!

Végül kiderült, hogy fácán volt. Úgy nevtünk, hogy visszhangzott az autóból. Megérkeztünk. A testvérem és én egyből fára másztunk. Csátást játszottunk, az anyém volt a cseresznyefa, a testvérem pedig a meggy. Kis kavicsokkal dobáltuk egymást, közben apa terepszemlélt tartott. A ribizlin már apró zöld bogycsók voltak, a földieper pompázott. A tatám frézerezett, így kevesebb volt a munka. Kikapáltuk a parét, és jött a megérdemelt uzsonna. Hazafelé menet tettünk egy kis kitérőt a strandra. Versenyeztem Nórival, melyikünk száll magasabbra a hintával. Azután libikókáztunk a testvérem és én apukám ellen.

– Szóljatok, ha nem bírjátok magatokat tartani – mondta apuci.

Nóri 15 másodperc után szólt. Apa leszállt, Nóci pedig leröpült. Nagyon megijedtem, de szerencsére nem lett semmi baja. Mielőtt még hazamentünk volna, odaszaladtam a vízhez, az iszapban megcsúsztam és csupa sár lettem. Ezen nagyon jól nevtünk. Otthon anya csodálkozva nézte, hogy vajon mi történhetett velem.

**Bakos Anna, 5. osztály
Thurzó Lajos-iskola, Zenta**

Bártol Nikoletta szabadkai tanuló rajza

Akivel a napjaimat töltöm

Néha a könyökömön jön ki ez a tökfilkó, de azért Miki jó barát. Azért idegesítő, mert mindenkit lebecsül. Mondok is egy példát, hogy világosabb legyen: A Róka-tanyán vagyunk, és futóverseny van egy poros, homokos úton.

– Fogadjunk, én győzök. Te béna vagy – hetvenkedik Miki.

– Jó vicc! Már a startban gyorsabb leszek nálad – válaszolom. Ebből is látszik, hogy milyen egyformák vagyunk. Mikor elkezdődött a futás, egyszerre startoltunk és egyszerre is értünk célba. Mondom, hogy egyformák vagyunk.

Mikivel egy padban ültünk, de most más az ülési rend. Amikor még padtársak voltunk, segített... Miben segített? Esetleg néha a matekban, de azt sem mondta el értelmesen. Állandóan olyan motyogva beszélt. Ezek után persze akárki megkérdezheti, hogy lehet a barátom. Eddig csak a rossz tulajdonságait mondtam el, de van neki jó oldala is. Most, ha megkérdeznék, mi az, nem jutna hirtelen az eszembe, de ha töröm a fejem, tudnék mondani. Például volt a bázison, a „háborúban” egy eset. Bent voltunk a lövészárokból, közben petárdákkal bombáztak minket. Vártuk a parancsot, hogy mikor kell kitörnünk és támadnunk.

– Roham! – adta ki a parancsot a vezér. Kifutottunk és a sok petárda közt megsebesültem.

– Jól vagy? – kérdezte Miklós.

– A lábamat találták el – válaszoltam. Nem tudtam járni ezzel a sebbel, ezért ő fogott egy deszkát, én ráfeküdtem és ő elhúzott a bázisig. Ott bekötözte a sebet.

Ez a történet persze hihetetlenül hangzik, de tudni kell, hogy ez csak játék. Szóval Mikinek van rossz és jó oldala is.

Horváth Andor, 6. osztály
Jovan Mikić-iskola, Szabadka

A lajhár (Karcolat Nagy Lajos nyomán)

Ha megrendeznék A világ leglustább állata című versenyt az állatok között, valószínűleg a lajhár nyakába akasztanák az aranyérmeket.

A lajhár a világ leggyorsabb állata „hátról”. Néha még enni és menni is lusta. Némelyik embernek sajnos mintha ezek az állatok lennének a példaképei.

Ha a lajhár rászánná magát a futásra, szerintem hasra esne a hosszú végtagjaiban. De az is elképzelhető, hogy útközben elaludna. A legnagyobb szerencséjük az, hogy mikor enni akarnak, az élelem nem fut el előlük, különben éhen halnának. Lustaságuk következménye, hogy egy helyben állva teljesen maguk mögé tudnak nézni, hiszen a fejüket képesek 180 fokban elfordítani. Ha tudnának beszélni, biztosan nagyon hosszú ideig kellene várniuk, mire egy rövid mondatnak is a végére érnének. Nem tudom, hogy egy ilyen lajhárgyerek mennyire tetszene a tanároknak. Sok gyerek viselkedik lajhár módjára az iskolában: lassúak és lusták a házit elkészíteni.

A lajhárok leginkább a csecsemőkre hasonlítanak, hiszen ők is csak esznek és alszanak. A különbség csak annyi, hogy a csecsemő felnő, és jó esetben megváltozik, a lajhár pedig egész életében ilyen marad.

Nagy Nikolett, 6. osztály
Moša Pijade-iskola, Pacsér

Sebők Viktória szabadkai tanuló rajza

RÜGYFAKADÁS

A tanév végén

*A tanév végén lazítunk,
A strandon csobbanunk.
Örülünk, hogy itt a nyár,
s az egész szünet ránk vár.*

*Dobjuk félre táskáinkat,
Tanulmányi gondjainkat,
Használjuk ki a szünetet
Ünnepeljük meg, ki ekkor született!*

*Menjünk a tengerpartra,
feküdjünk a napra,
s ne gondoljunk arra, hogy
megint jön a hajcsa.*

Csonka Krisztina, 5. a osztály
Hunyadi János-iskola, Csantavér

Füstbe ment terv

A szüleimmel elhatároztuk, hogy május 2-án kimegyünk Palicsra a vidámparkba.

Elterveztem, hogy mi mindent fogok kipróbálni: a körhintát, az ütközős autót, az óriáskereket, a kalapácsot és a többi érdekes játékot. Szerettem volna még lovagolni, fagyizni és vattacukrot enni. Szívesen próbálkoztam volna a célbadobós játékkal is.

Nagyban álmodoztam, amikor hazaért apukám. Hozta a hírt, hogy az autó elromlott, és nem mehetünk Palicsra. Kicsit szomorú lettem, de anyukám megvigasztalt, hogy a rokonokkal úgyis megyünk május 1-jén Krivajára. Elérkezett ez a nap is, és mi elutaztunk. Ott minden nagyon szép és jó volt. Játsszótársam is akadt, akivel sokat szaladgáltunk, labdázunk és halásztunk. Fogtunk egy pár apró halat, de megsajnáltuk és visszadobtuk őket. Ezután egyedül fogtam egy törpeharcst, amire nagyon büszke voltam.

Most már nem bánom, hogy így alakult, mert itt is jól szórakoztam. Egy másik alkalommal majd eljutunk a vidámparkba is.

Erdélyi Vivien, 3. d osztály
Kizúr István-iskola, Szabadka

Szülőhelyem

*Falun születtem, nem is titkolom,
itt éltem le fél gyermekkorom.*

*Szülőhelyem neve Telecska,
ahova mindig örömmel térek vissza.*

*Ott élnek a nagyszüleim és sok barátom,
de sajnos, őket csak minden két héten látom.*

*Van ott még sok háziállat,
akik mindig szeretettel várnak.*

*A két kutya neve Picúr és Szuzi,
az első nagyon szeretet ugatni.*

*Az udvarban Kiscica az úr,
míg nem jön a szomszéd kandúr.
Amint meglátják egymást, összecsapnak,
vita után pedig hazavonulnak.*

*Nagymamám neve Erzsébet,
kezei mindig munkára készek.
Ezenkívül főz és süt,
mi ezt persze megesszük.*

*Nagyapámat úgy hívják: László,
mindig van nála pár történet, ami jó.*

*Ők a legjobb nagyszülők a világon,
ezért akárhányszor megyünk haza,
alig várom.*

Tápai Ramóna, 4. osztály
Petőfi Sándor-iskola, Újvidék

RÜGYFAKADÁS

Néhány pillanatkép

Úton

Ki-ki saját útját szabja,
hol simára, hol ráncosra varrja.
És ha mogorván is, de kötelező a jobbra fordulás,
ha te mégis a bal oldalon állsz,
vigyázz, könnyen fagyos zsáktucára találsz!

Kuntity Szabaszián, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

Torony

A falumnak van egy tornya, melyre ha felmászok, ellátok a világ végére.
Nekem is van egy tornyom, melyet mindennap feljebb és feljebb építek.
Ez a tudás tornya. Az életem tornyát is építem, nem csak a tudását. Az életem tornya a terveimről szól.

Asztalos Petra, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

A torony

Ha jó az alap, könnyű rá építeni.
Ha tudásszomjunk elég nagy,
könnyű derék felnőtté lenni,
és mint téglára téglát, emelkedik a magasba,
a mi vágyaink is így szárnyalnak a csillagokra.
Ha egyszer ledől, nehéz újraépíteni,
ha tégláid gyöngék, nincs mibe kapaszkodni.

Kuntity Szabaszián, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

Ablak

Az ablak homályos, mintegy kavargó gondolat.
Ha kinyitom, minden jobb lesz, de még nem látok ki rajta.
Próbáltam letisztítani, nem segített semmit.
Amíg a ház szemé csukva van, addig rossz minden körülöttem.
Majd ha kinyílik, ha felébred a ház, örülni fogok.

Kurta Vendel, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

Csend

Most a csend a barátom.
Meg se szólok, de ő mégis tudja, mit érzek.
A csendre mindenkinek szüksége van,
még ha csak egy pillanatra tart is,
veled van, ha más nem fogja kezéd,
s meggyógyítja szívedben a sebet.

Szanka Blanka, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

Úton

Úton vagyunk egész életünkben,
a boldogság útját keressük mind.
Néha-néha letérünk az útról, de
rossz tetteinket megbánjuk, s megyünk tovább.
az úton a tudás visz minket,
amit kinyíló rózsaként mutatunk meg.
Utunkon néha fekete hangulat uralkodik,
de egy-egy boldog esemény, egy-egy kedves szó fölvidít.
S mire utunk végére érünk, tudjuk,
hogy egy szép élet megvalósítói voltunk.

Varga Szimóna, 7. osztály
Kis Ferenc-iskola, Szilágyi

Kedves Pajtások!

Ugye szép volt a nyár, a szabadság, a pihenés ideje? De azért a tanévkezdésnek is megvannak a szépségei. Jó újra együtt lenni a társakkal, s mert a két hónap alatt sok mesélnivaló gyűlt össze, a nyári élmények besétálnak az iskola falai közé. Ezek a történetek, reményeim szerint, átlényegülve a Rügyfakadásban is helyet kérnek majd.

Jelenleg a június elején küldött írások közül válogatok, s ezeket itt köszönettel nyugtázom a szerzőknek:

Csantavér: Anitics Emese, Csonka Krisztina, Farkas Barbara és Pátrik Arnold;

Doroszló: Brindza Beatrix (2 írás), Diósi Nikoletta, Diósi Vivi-en (2 írás), Gellér Éva, Hencsár Levente, Horváth Krisztián, Huszár Anikó, Turkál Anna és Zámbo Adrián;

Szilágyi: Asztalos Petra (3 írás), Kuntity Szabaszián (3 írás), Kurta Vendel (3 írás), Szanka Blanka (3 írás), Tompa Melitta és Varga Szimóna (3 írás);

Orom: Bata Glória, Buza Gabriella, Horvát Valentina és Osvár Alekszandra.

A júniusi küldemények különlegességei a **Szilágyiról érkezett pillanatképek**. A szilágyi hetedikesek ugyanis a képzettsátság lehetőségeivel élve, kevés szóval, költői ruhába öltöztetve mondták el egy-egy fogalomhoz kötődő gondolataikat. Dicséretükre mondom, nemcsak a formai elemek alkalmazásában jártasak, a bölcsesség is erényük.

Ilyenkor szoktam összegezni az elmúlt tanév teljesítményét. Ezt most is megtettem, s örömmel állapítottam meg, hogy **a 2008/2009-es tanévben 43 iskolából 1431 írás érkezett a Rügyfakadás postaládájába. Ötvennél több munkát 11 iskola tanulói küldtek:** Ada (208), Csantavér (163), Doroszló (129), Bácskertes (78), Topolya, Csáki Lajos-iskola (76), Óbecse, Petőfi Sándor-iskola (68), Szabadka, Ivan Goran Kovačić-iskola (57), Újvidék, Petőfi Sándor-iskola (57), Szabadka, Jovan Jovanović Zmaj-iskola (55), Óbecse, Samu Mihály-iskola (53) és Orom (52).

A rekordot, mint látjátok, az adai, a csantavéri és a doroszlói iskola tanulóit tartják. Jutalmul szerény lehetőségeinkhez mérten egy-egy könyvet küldünk az iskolakönyvtárnak.

Hát én a Rügyfakadásnak azt kívánom, hogy a következő tanévben is megismétlődjenek a fenti számok. Nektek pedig legyen sok-sok sikerélményetek. De ne feledjétek, ennek egyik feltétele a szorgalom, véletlenül se kövessétek **a pacséri Nagy Nikolett és Urbán Arnold** hőseinek, a csigának és a lajhárnak a tulajdonságait!

Tomán Mária

Zita Renáta szabadkai tanuló munkája

Változatlanul szeretjük a kutyákat – Owen Wilson csúcsformában, Jennifer Aniston tündéri és csábos, mint általában mindig – A film azt üzeni, hogy első kutyád felnevelése feledhetetlen élmény lehet...

Marley meg én

– Owen, te vagy a Marley meg én sztárszereplője. Sorold fel nekünk sebtében a legnépszerűbb kutyákat, azaz a mozikutyákat!

– Kezdeném a felsorolást Rin Tin Tinnel, mert a filmtörténet talán legismertebb kutyája. Az 1918-ban az európai frontról egy amcsi tiszt „hadizsákmányként” az Újvilágba hajózó német juhászban mellesleg egy színészdinasztia ősapját tisztelhetjük. Ha a vadon szava, akkor Buck, azaz egy bernáthe gyi skót juhász keverék jelenik meg lelki szemek előtt. Az 1972-es moziban Charlton Heston partnere speciál egy német juhász volt – viszont valóban Buck névre hallgatott. Ne feledkezzünk meg Lassie-ről, a skót juhásról. Ő egy szuka, mellette tűnt fel a mozivászonon a gyönyörű Elizabeth Taylor – még kamaszlányként. Beethovent, a bernáthe gyit is nagyon szerettük, akárcsak Jerry Lee-t, a nyomozó típusú német juhászt, aki három epizódon keresztül „kinozza” a gazdiját. Benji egy jól sikerült játszótéri keverék Kaliforniából. Eljut a vadonba is, de rövid lábaival visszatalál az övéhez. Hooch egy olajshordó méreteivel, kedvességével és tisztaságával bíró bordeaux-i eb, aki Tom Hanks mellett „kutyagol”. Ő egy „háziromboló”.

– Marley mit csinál?

– Ő a Marley és én című vígjáték négy-lábú sztárja. A Fox 2000 Pictures mozifilmjét David Frankel rendezte. Szereplők: Jennifer Aniston, Eric Dane, Kathleen Turner, Alan Arkin, csekélységem és természetesen Marley, egy imádni való kutya, akit azonban a pokolba is lehet kívánni...

– Megkérlek, meséld el a vígjáték sztoriját!

– Nos, hol is kezdjem? Közhely, ugye, hogy a kutya az ember legjobb barátja, ezt régtől mondjuk. De ezt azok állítják a leggyakrabban, akiknek otthon a szalonban egy kitömött kutyájuk van. John és Jenny – Jennifer meg én – azt a döntést hozzák egy napon, hogy mielőtt családot alapítanának, először egy kutyán próbálják ki, milyen az, ha nem szabad megfélemlíteni valakinek az etetéséről. Ezért gyorsan hazavisznek egy édes kis kutyuskát. Igen ám, de azonnal kiderül, hogy a blöki egyszerűen megszelídíthetetlen, makacs, egy valóságos vadóc, egy „vadállat”, nyomában káosz, dili és pusztítás jár. Meg akarnak szabadulni tőle, ezért egy másik városba költöznek, de Marley mindig megtalálja őket, és kezdődik minden előlről.

– Marley egy labrador.

– Igen, de nem egy tündéri négy-lábú. A forgatás potom huszonnégy labrador retrievert „emésztett fel”. Nyűgös volt velük a munka, de a bemutató után mindenki földig hajolt a rendező, David Frankel (Miami rapszódia, Az ördög Pradát visel) tehetsége előtt, még az idomárok is. Nem, nem, ez nem egy Disney-klasszikus dalmataeposz új változata, csupán egy eb jelenik meg a vásznon, de őt többen „alakították” alkalomadtán... Figyelj! Marley nem oldhat meg semmit helyettünk, de ezt-azt eltanulhatunk, elleshetünk tőle. A regény szerzője, John Grogan azt állítja, hogy a Marley meg én nem egy szimpla kutyás sztori. Az emberek szerelembe esnek, házasságot kötnek, családi kötelékben élnek: erről szól a könyv, és ezt akkor sem gondolta másként, amikor papírra vetette a fejezeteket. Feltűnik azonban egy kutya. De a film mégis sok-sok témát érint, tulajdonképpen egy naplószerű beszámoló egy család életéről. Családi film, de nem az álomgyártól megszokott szirupos módon. Kerek és bölcs a történet, ha az idő megengedi tévedj be a moziba, vagy nézd meg a vígjáték DVD-változatát.

B. Z.

Kutyafáját!

Egy rendőrautó leparkol a járda szélén, és kiszáll belőle egy rendőr. Egy kisfiú, aki a járdán álldogál, csodálkozva mutat a kocsi hátsó ablakára:

- Jól látom, az ott egy kutya a kocsiban?
- Igen, kisfiam.
- És tessék mondani, mit követett el?

Őskor

A nagymama elviszi kisunokáját a Természettudományi Múzeumba. Egy egész termet betöltő dinoszaurusz-csontváz előtt megállnak, s a kisfiú csodálkozva így szól:

- Nagyi, gondolom, nagyon félhettél ezektől a szörnyektől kiskorodban.

Kavics

Két székely ül a folyó partján. Megszólal az egyik:

- Te, valami szúrja a lábomat.
- Tán kavics.

Leveszi a csizmáját, rázogatja, ütögeti, nincs benne semmi. Megszólal a másik:

- Akkor a másikban van.

Telhetetlen

Az undok kismalac beleesik a gödörbe. Arra jár a jó tündér. Azt mondja:

- Kismalac, teljesítem három kívánságodat!
- Miért csak hármat?

- Mondd meg a harcosoknak, jó ideig béke lesz, mert Szökellő Szarvas nem emlékszik, hova ásta a csatabárdot...

Spenót

Apuka a pszichiáternél:

- Doktor úr, a kisfiam folyton falhoz vágja a spenótot. Mit tegyünk?
- Hm... Vegyenek zöld tapétát.

Irodalom

Szerző:

- Olvastad az új könyvemet?

Barát:

- Igen.
- És mi a véleményed?
- Nos, őszinte leszek. A fedőlapok túl messze vannak egymástól.

Kopolyú

Az étteremben egy vendég odahívja a pincért:

- Végignéztem az étlapot. Mondja, frisek a halak?

- Hogyne lennének frisek, kérem! Ha mesterséges légzést kapnának, még úsznának is.

Szörnyű

- Doktor úr, valami szörnyű dolog történt tegnap a férjemmel. Este, amikor hazajött, azt mondta, hogy a kutyák nyitott ernyővel mászkálnak az utcán.

- Mi ebben a szörnyű?
- Hát az, hogy tegnap nem is esett az eső.

Start-cél

A múltkor elindultam egy futóversenyen. Akárhogy igyekeztem, már a táv első felében eléggé lemaradtam a többiektől. Szörnyű érzés, ha az ember már az elején látja, hogy utolsóként fog befutni, hát még ha közben bosszantják is. Az előttem futó fickó hátraszólt:

- Mi van haver? Milyen érzés utolsónak lenni?
- Akarod tudni? - kérdeztem tőle, és kiszálltam a versenyből.

Tesó

Petike szalad a szomszéd nénihez:

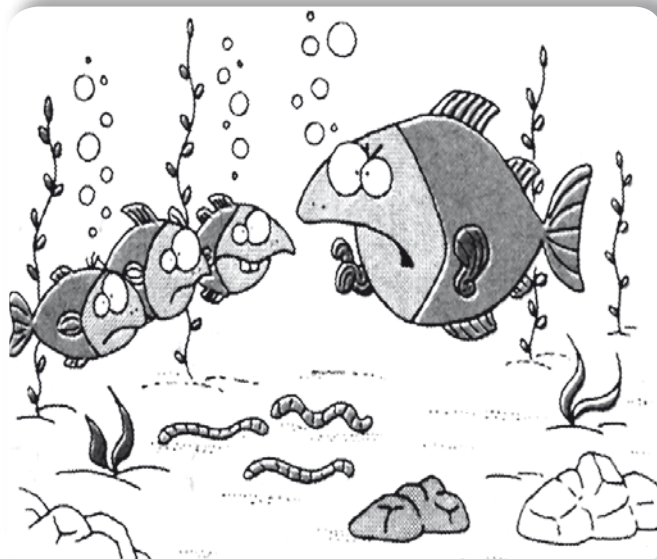
- Gyere, nézd meg a kistestvéremet, most született.
- És hogy hívják?
- Fogalmam sincs. Egy szavát se értem.

Eső

- Hogy telt a szabadságod?
- Ne is kérdezd, pocsékul. Folyton esett az eső.
- De egészen barna lettél!
- Hát, persze, mert berozsdásodtam.

Kistesó

- Szereted az öcsikédet? - kérdik Tamás-kától.
- Engem nem zavar, de úgy látom, hogy anya még nem tudja, mit csináljon vele: hol becsomagolja, hol kibontja.

- Gyerekek! Vacsora előtt tessék kezet mosni!

Lakótelep

- Új lakásba költöztem, és ahogy a képet felraktam a falra, nyomban bekopogtatott a szomszédom.
- Biztosan nagyon hangosan kalapáltál.
- Dehogy! Csak azt akarta megkérdezni, hogy akaszthat-e képet a szög másik végére.

Esőlesők

- Az indiánok fölkeresik a hegyek között a Nagy Varázslót.
- Ó, Nagy Varázsló, kérd meg a szellemeidet, adjanak esőt!
- Nem kérem, mert nincs bennetek elég hit.
- Hogyne volna, Nagy Varázsló, hiszen azért fordultunk hozzád!
- Ha tényleg hinnétek a szellemekben, hoztatok volna magatokkal esernyőt.

Talány

- Tudod, mi az: hat centi hosszú, zöld, nagy, piros szeme és legalább húsz lába van?
- Fogalmam sincs.
- Nekem sem, de azért jobb lesz, ha le-söpröd az ingedről.

Robinsonék

- Két hajótörött találkozik a lakatlan szigeten.
- Nem tudja véletlenül, merre vagyunk? - kérdezi az egyik.
- Sajnálom, nem vagyok idevalósi.

Tájékozatlan úszó

- Olvastad, hogy valaki megint átúszta a La Manche-csatornát?
- Hát nem akadt senki, aki megmondta volna neki, hogy komphajó is közlekedik?

Tapsifüles

- Két vadász beszélget.
- Mondd, mit csináltál az előbb? - kérdezi az egyik. - Ahelyett, hogy rálőttél volna arra a nyúlra, kalapot emeltél neki.
- Igen. Tudod, őt már annyiszor elhibáztam, hogy régi jó ismerősként illett köszöntenem.

Kávé

- Hány cukorral issza a kávé?
- Héttel.
- Nem túl sok az?
- Egyáltalán nem, csak nem szabad megkavarni. Különben ihatatlanul édes lesz.

Állati csoda

- Tudtad, hogy néhány bálna képes háromszáz kilométeres távolságból is kommunikálni a társaival? - kérdi a bálnaszakértő a barátjától.
- Nem, de őszintén szólva fogalmam sincs, mit tud mondani egy bálna a másíknak ilyen távolságból.
- Hát, nem vagyok egészen biztos benne, de valami ilyesfélét: „Hé! Még mindig hallasz?”

Rágó

- A külvárosi étteremben ebédelő vendég használt rágógumit talál a bécsi szeleten. Felháborodottan hívja a pincért, aki azonnal visszaviszi az ételt a konyhára.
- Mi a panasz? - néz rá a szakács.
- Rágós a hús.

Született lánglovag

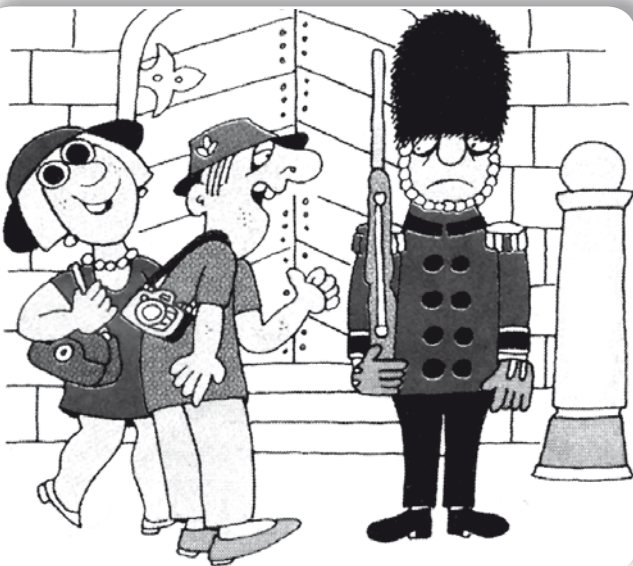
- Felvételt hirdetnek a tűzoltózenekarban.
- Mondja, maga szerint mi a különbség a hegedű és a nagybőgő között? - kérdezi a felvételi bizottság elnöke az egyik jelentkezőt.
- A derék lánglovag gondolkodik, majd csillogó szemmel rávágja:
- Az, hogy a nagybőgő sokkal tovább ég.

Gond

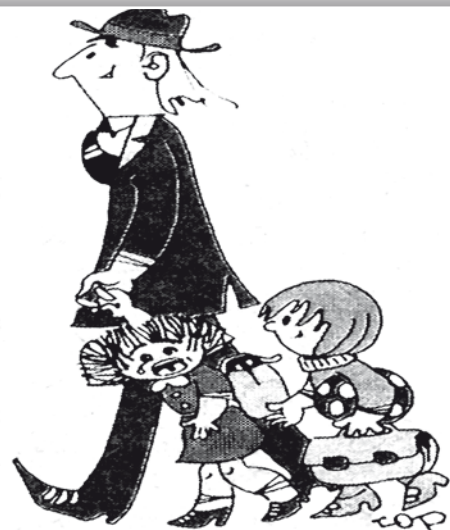
- A nagymamát meglátogatja a lányunkája.
- Jól nézel ki, nagymama. Hogy érzed magad?
- Elég jól vagyok. És te?
- Tulajdonképpen meglennék, de az utóbbi időben rengeteg gondom van a lányoddal.

Attól függ

- Tud úszni? - kérdik a tengerészetnél jelentkező fiatalembert.
- Olykor-olykor.
- Hogyhogy olykor-olykor?
- Hát csak akkor, ha vízben vagyok.

- Itthon van a királynő, gárdista úr?

- Tudod, miért szökött meg a papagájunk? Mert a mama nem engedte szóhoz jutni...

Charles Dickens

Copperfield Dávid

(Részlet)

Kegyvesztetté válok

Ha a szoba, ahová ágyamat költöztették, érző lény lett volna, mely beszélni tud – ki tudja, ki alszik benne most –, ma megkérném, tegyen tanúvallomást arról, milyen nehéz szívvel közeledtem hozzá akkor. Oda menekültem, s miközben felmásztam a lépcsőn, hallottam, hogyan ugat utánam az udvaron a kutya; fent pedig ugyanolyan dermedten és idegenül bámultam a szobára, ahogy a szoba énrám; majd leültem, kis kezemet keresztbe tettem, és gondolataimba merültem.

A legfurcsább dolgokra gondoltam: a szoba alakjára, a mennyezet repedéseire, a tapétára a falon, az ablaktábla buborékaira, amelyek hullámossá és gödrössé torzították a tájat odakünn, a rozoga mosdóra, mely bizonytalanul állt három lábán, és mintha elkeseredett arcot vágott volna, eszembe juttatva Gummidge-nét, amikor az örege járt a fejében. És közben szüntelenül peregtek a könnyeim, de esküszöm, nem is gondoltam rá, miért sírdogálok, csak azt tudtam, hogy fádom, és nyomorúságosan érzem magam. Végül vigasztalanságomban azon kezdtem tündődni, hogy rettentően szerelmes vagyok a kis Emmybe, és most elszakítottak tőle, hogy ide jöjjenek, ahol, úgy látom, nem keltek senkinek, és félannyit sem törődnek velem, mint ő. Ettől az egész helyzetem olyan nyomorúságos képet öltött, hogy az ágytakaró egyik csücskébe burkolózva, lassacskán álomba sírtam magamat.

Arra ébredtem, hogy valaki azt mondja: „Itt van!” Anyám és Peggotty indult keresésemre, és egyikük kiáltott fel így.

– Davy – mondta anyám. – Mi bajod?

Furcsa, hogy még ő kérdezi, gondoltam, és azt feleltem: „Semmi.” Aztán, emlékszem, arcomra borultam, hogy meg ne lássa a számomat, mert a remegése elárulta az igazat.

– Davy – mondta anyám –, Davy, fiacskám!

Azt hiszem, bármi egyebet mond is, nem hatott volna rám úgy, mint az, hogy fiacskájának nevezett. Befúrtam fejem a párnába, hogy elrejtsem könnyeimet, és kezemmel

eltoltam magamtól anyámat, amikor fel akart emelni.

– Ez a te műved, Peggotty, te szívtelen teremtés! – mondta anyám. – Egészen bizonyos vagyok benne. Csak azt szeretném tudni, mit szól hozzá a lelkiismereted, hogy ellenem uszítod a tulajdon fiamat vagy bárki mást, akit szeretsz. Hogy gondolsz ezt, Peggotty?

A szegény Peggotty égnék emelte a kezét meg a tekintetét, s az asztali áldás mintájára, amit ebéd után szoktam elrebegni, némi változtatással így fohászzkodott:

– A jó Isten bocsássa meg magának, Copperfieldné asszony, amit most mondott, és kívánom, hogy sohase legyen oka igazán megbánni!

– Éppen elég, hogy az ember megbolonduljon! – kiáltott fel anyám. – Még hozzá a mézesheteim idején, amikor azt képzelném, még az esküdt ellenségem is megszán, és nem irigyli tőlem ezt a csöppnyi lelki békeséget és boldogságot. Davy, te haszontalan fiú! Peggotty, te kőszívű teremtés! Ó, Istenem, Istenem! – kiáltotta anyám, s duzogva, akaratosan hol egyikünkhöz, hol másikünkhöz fordult. – Milyen borzalmas világ

Kedves Olvasó Tanulók!

A héten kaptam egy levelet, gyakorló magyartanár írta. Azt kérdezi, a hetedikes tantervből miért került ki Gion Nándor A kárókatónák még nem jöttek vissza című regénye, s miért van benne **Charles Dickens Copperfield Dávidja**, amikor „mindig is utálták a tanulók”. Az első kérdésre tudom a választ: jogi bonyodalmak miatt. A könyv térségünkben már nem kapható, új kiadását pedig (hogy házi olvasmányként olvashatnátok!) kiadói jogok akadályozzák. De a másik kérdés, illetve megjegyzés kis sé megdöbbenett. Ha valaki szereti és rajong az újért, én biztos. Ebben a rovatban is majdnem kizárólagosan kortárs irodalmat közöltem: sokszor még nyomdászágú kiadványokból. De azért a régi könyveket, százados regényeket is újraolvasom. Ugyanis észrevehető irodalmunk alakulásán, hogy nagyon is visszanyúl az irodalmi hagyományokhoz!

Tényleg olyan elavult lenne Copperfield Dávid szomorkás/hősies kis története, ahogy a rossz világban kitartással, küszködéssel érvényt szerez igazának?

Tudjátok mit. Írjátok meg a véleményeteket! Írjátok meg, szerintetek miért olyan unalmas, „átalatos”, olvashatatlan. Én akceptálom a véleményeteket, csak győzzetek meg! S milyen a jó olvasmány?

A nyolcadikosok már olvasmányaik alapján alkothatnak véleményt, a többiek pedig az itt közölt részlet által ismerkedhetnek meg a jelölt irodalommal.

Várom leveleiteket!

Bence Erika

ez, amikor az ember azt hinné, joggal várhat el végre békességet és boldogságot.

Ekkor egy kéz érintését éreztem, amelyről tudtam, hogy nem anyámé, nem is Peggottyé, és takaróm alól kicsúszva, ágyam mellett felálltam. Murdstone úr keze volt, és akkor sem vette le karomról, amikor így szólt:

– Mit jelentsen ez? Clara, szívem, máris megfelejtkezett róla? Szilárdság, drágám, önuralom.

– Ne haragudjék, Edward – mondta anyám. – Én igyekeztem jól viselkedni, de úgy el vagyok keseredve!

– Igazán? – felelte Murdstone úr. – Roszszul esik, hogy ezt kell hallanom, és még hozzá ilyen hamar, Clara!

– Én meg azt mondom, nagyon fájó, hogy éppen most bántanak – felelte anyám duzzogva. – Nem gondolta, milyen fájó lehet?

Murdstone úr magához vonta anyámat, valamit súgott a fülébe, és megcsókolta. Rögtön tudtam, amint láttam, hogy anyám a vállára hajtja fejét, és karját nyaka köré fonja – már akkor is éppen olyan jól tudtam, hogy Murdstone úr azt teheti vele, amit akar, s kedve szerint formálhatja anyám hajlékony lelkét –, mint ahogy most tudom, hogy meg is tette.

– Menjen csak le, szívem – mondta Murdstone úr. – David meg én majd együtt lemegyünk maga után. – Lelkem, mondja csak – fordult sötét arccal Peggotty felé, miután szemével követte távozó anyámat, és egy fejbiccentéssel meg mosollyal útjára bocsátotta –, nem tudja, az úrnőjét hogy hívják?

– Elég régóta az úrnőm – felelte Peggotty. – Kell, hogy tudjam.

– Ez igaz – mondta Murdstone úr –, de amikor feljöttem a lépcsőn, mintha azt hallottam volna, hogy olyan néven szólítja, amely már nem illeti meg. Közben az én nevemet vette fel, nem igaz? Szeretném, ha ezt az emlékezetébe vésné.

Peggotty aggódó pillantást vetett rám, majd felelet nélkül kibókolt a szobából; azt hiszem, látta, hogy Murdstone úr ezt várja tőle, és nem talált semmi ürügyet a maradásra. Amikor magunkra maradtunk, Murdstone úr becsukta az ajtót, leült egy székre, s karomat el nem engedve, maga elé állított, és keményen a szemembe nézett. Éreztem, valami arra késztet, hogy ugyanolyan keményen farkasszemet nézzek vele. Most, hogy emlékezetembe idézem ezt a jelene-

tet, amint ott álltam, vele szemtől szembe, szinte még most is hallok szívem gyors és erős dobolását.

– David – mondta, ajkát annyira összepréselve, hogy csak egy vékony vonalat láttam belőle –, ha egy csökönyös lóval vagy ebbel van dolgom, mit gondolsz, mit csinálók?

– Nem tudom.

– Megverem.

Válaszom talán nem is szó volt, hanem valami fojtott sóhaj vagy suttogás, de némaságomban éreztem, hogy utána még jobban kihagy a lélegzetem.

– Verem, míg meg nem elégelem a csökönyösséget. Azt mondom magamban: „Megtöröm a konokságát!”, és megteszem, ha mindjárt az utolsó csepp vérébe kerül is. Mi az ott az arcodon?

– Mocsok – feleltem.

Éppen olyan jól tudta, mint én, hogy nem mocsok, hanem könnyeimnek a nyoma. De ha hússzor kérdi is, és minden kérdését egy-egy botütéssel kíséri, azt hiszem, gyerek-szívem inkább meghasadt volna, semmint bevalljam, hogy sírtam.

– Korodhoz képest elég eszed van, kolyók – mondta azzal a jellegzetes, komor mosolyával –, és látom, nagyon jól megértettél. Mosd meg a képedet, úrfi, aztán gyere le velem.

A mosdóállványra mutatott, amely már az előbb Gummidge-nére emlékeztetett, és fejével intett, hogy tüstént fogadjak szót. Biztosan tudtam, és most sem kételkedem benne, hogy ha vonakodom, lelkifurdalás nélkül, nyomban ellátja a bajomat.

– Clara, szívem – mondta, amikor parancsának eleget tettem, s a karomat egyre csak markolva betuszkolt a szalonba –, többé nem okoznak bosszúságot, remélem. Biztosítom, hogy rövidesen visszanyerjük derűs ifjú kedélyünket.

Isten látja lelkemet, akkoriban elég lett volna egyetlen jószagos szó, hogy egész életemre helybillenjek, s talán egészen más emberré váljak. Egyetlen szó, mely bátorít és felvilágosít, s részvétet árul el gyermeki tudatlanságom iránt, amely kedvesen fogad otthon, és megnyugtat, hogy ez *valóban* az otthonom: elég lett volna, hogy fiúi kötelességtudással fordítsam felé szívemet, színlelés és képmutatás helyett, és tiszteletet, ne pedig gyűlöletet keltsen bennem. Azt hiszem, anyám megsajnál,

látva, milyen ijedten és idegenül állok ott, és később, amikor egy székhöz lopóztam, még nagyobb szánakozással küldte utánam szeme sugarát – megérezve talán gyermeki lépteimből, hogy mozogni is alig merek –, de az az egyetlen szó nem hangzott el, és a perc is elrepült, mely alkalmas lett volna rá.

(...)

Vacsora után a kandalló mellett üldögélünk; azon töprengtem, miképpen menekülhetnék Peggottyhoz, de nem volt merszem elosonni, és magamra zúdítani a ház urának haragját. Ekkor egy kocsi állt meg a kertajtó előtt, és Murdstone úr kiment a látogató fogadására. Anyám követte. Félénken nyomába szegődtem, mire a nappali küszöbén egyszerre csak hátrafordult a félhomályban, karjaiba ölelt, mint régen, s a fülembé súgta, hogy szeressem új apámat, és fogadjak szót neki. Sebteben, lopva tette ezt, mintha valami tilos dolgot művelne, de végtelen gyengédséggel; és kezét hátranyújtva, szorosan fogta kezemet, amíg oda nem értünk, ahol Murdstone úr állt a kertben; anyám akkor elengedte kezemet, és az ő karjába kapaszkodott.

A vendég, aki megérkezett, Murdstone kisasszony volt – barátságtalan képű hölgy, és fekete, mint az öccse, akihez arca is, hangra is erősen hasonlított. Vaskos szemöldöke majdnem összeért jókora orra fölött, mintha ebben keresett volna kárpótlást az igazságtalanságért, mely nemét sújtotta, amikor megfosztotta attól, hogy barkót viselhesen. Két ijesztő, kemény, fekete ládát hozott magával, fedelükön nevének kemény részögekkel kivert kezdőbetűivel. Amidőn kifizette a kocsist, a pénzt kemény acélszényből vette elő, az erszényt pedig egy táskából, mely olyan volt, mint egy börtön, és nehéz láncon lógott le a karjáról, s úgy csukódott, mint egy harapós fogor. Addig még soha életemben nem találkoztam ilyen, a Murdstone kisasszonyhoz fogható, csupa fém asszonysággal.

A vendégszeretet ezernyi jelével vezeték be a nappaliba, ahol anyámat annak rendje és módja szerint új és közeli rokonának ismerte el. Azután rám nézett, és megkérdezte:

– Ez a te fiad, sógorasszony?

Anyám bevallotta, hogy úgy van.

– Általában ki nem állhatom a fiúkat – mondta Murdstone kisasszony. – Hogy vagy, fiú?

Nikon D5000

Végre egy igazán jó, és nem is elérhetetlenül drága fényképezőgép!

Ugy tűnik a Nikonnak elég frappánsan sikerült megoldania, hogy DSLR modelljei alól lassan elfogytak a típusszámok. A D40-D60 neveket ugyebár már elhasználták az olcsóbb belépő kategória számára. A D70-D100 számozást pedig a komolyabb sorozat foglalta le magának. Lehetett volna D65 is a gép, de ezzel egyértelműen jeleznék, hogy a D60 utódjával van dolgunk. Márpedig nem olyan egyértelmű a felállás. Valójában azonban egy önálló modellről van szó, egy egyedi típusról, melyet a nevében is jelölni szeretett volna a gyártója. Éppen ezért nyúltak a Coolpix sorozatnál már többször használt 5000-es számhoz, hiszen létezett már Coolpix 5000 és P5000-es modell is. Megszületett hát a Nikon D5000, melyet talán a D60 és D90 közé helyezhetnénk. Hasonlítsuk is össze ezzel a két korábbi típusossal!

A legfontosabb különbség az új CMOS érzékelő, mely immár 12,3 megapixeles, a D90-ből átkerült HD videofunkció, valamint a GPS és HDMI csatlakozási lehetőség. Mindkét korábbi géphez képest új a kihajtható LCD, amely egyben a Nikon DSLR termékínálatban is újdonságnak számít. Változott az érzékenységtartomány, mely immár 1/3 lépésenként is szabályozható, és a D60-hoz képest új a LiveView, azaz élőkép-szolgáltatás is. Számos szoftveres fejlesztést is kapunk, mint például a csendes üzemmód, a gyorsabb sorozat vagy az automatikus sorozatok. A D5000-be egy új kereső is került, amely sajnos egy fokkal kisebb a D60-ban használatnál, bár ugyanennyivel informatívabb is.

A Nikon D90-el sokkal több közös pontjuk van, hiszen ugyanaz a szenzor és az AF-rendszer is, de számos más szolgáltatást is onnan örökölt a D5000. Ezúttal egy egyszerűbb vázat kapunk, kisebb keresővel, és vagy tucatnyi olyan beállítással, mely kevésbé részletesen szabályozható az új modellben. Ilyen a nem szabályozható középre súlyozott fénymérési mód, a kisebb manuális vakutjesítmény tartomány, vagy a vezeték nélküli vakumód hiánya. A D5000-nél nem adja meg a gyártó a zárszerkezet tervezett élettartamát, nincs folyadékkristályos infóképernyőnk és portrémarkolat sem vásárolható a géphez. A kisebb modell egyértelmű előnye a kihajtható LCD (hogy ez mennyire jó, azt az tudja, aki sokat fényképez!) és a több témaprogram (ezek nélkül viszont meglennénk...). Kapunk automata torzításcsökkentést, élőképnél is használható témakövető autofókuszot és időszakos expozíciós szolgáltatást is.

A Nikon D5000 szenzorának adatai pontosan megegyeznek a D90-ével, így jogos a feltételezés, hogy mindkét fényképezőgép ugyanazt a képérzékelőt kapta. Ez egyébként egy CMOS, mely 12,9 millió pixelt tartalmaz. Tényleges felbontása 12,3 megapixel, csakúgy, mint a D90-nek. Ez maximálisan 4288x2848 pixeles felvételeket jelent, mely mellett 3216x2136 és 2144x1424 képpontos beállítás is választhatunk. Mindhárom érték a DSLR-eknél megszokott 3:2 oldalarányt nyújtja.

Ugyanaz az EXPEED rendszer felel az adatok gyors feldolgozásáért és a jó minőségért, mint amit a nagyobb testvérben is kaptunk. A CMOS szenzor alapérzékenysége ISO200, amit 1/3 lépésenként ISO 3200-ig emelhetünk. A választható értékek: 200 / 250 / 320 / 400 / 500 / 640 / 800 / 1000 / 1250 / 1600 / 2000 / 2500 / 3200. Ezenkívül kiterjesztett értékek is használhatók, szintén 1/3-os lépésközzel, így elérhető az ISO100 és ISO6400 beállítás. A D60-hoz

képest új, hogy az automata érzékenységmaximuma ISO400–6400 között, valamint az ilyenkor használt minimum záridő 1/2000-1 mp között állítható.

A szenzor méretéből adódóan minden felhelyezett objektívnél 1,52-szeres szorzófaktorral kell számolnunk. A géphez csatlakoztatott objektívek gyújtóávolságát ennyivel kell megszoroznunk, hogy megkapjuk a tényleges látószögértékeket. Egy 18–55 mm-es objektívnel ez kisfilmes értéken kb. 27,5–84 mm-nek megfelelő látószöget jelent. A szorzófaktorral az APS-C szenzorhoz tervezett DX objektívek esetén is számolnunk kell.

A Nikon a D90-ben vezette be elsőként a videofelvételi szolgáltatást. Legalábbis a DSLR-ek között. Egyben ez a gép volt az első, amely tükörreflexes léte képes volt erre. A D5000 a negyedik ilyen készülék a teljes termépalettán, a Nikon kínálatában pedig a második videofelvevős modell. Ezen képességeiben szinte teljesen megegyezik a D90-nel. A legnagyobb választható felbontás 1280x720 képpont, mely mellé 640x480 és 320x216 pixeles módokat kapunk. Mindhárom esetben 24 képkocka/mp-es képfrekvenciával, ami pontosan megegyezik a mozifilmek másodpercenkénti kockaszámával. A gép Motion JPEG tömörítést használ. Az elkészült videók AVI kiterjesztésűek.

Beállításaink ugyanazok, mint a D90-nél, a fenti három felbontás mellett a mono hangfelvételt tudjuk még be-, illetve kikapcsolni. A videók hossza legnagyobb felbontásban legfeljebb 5 perc lehet, kisebbekben pedig 20 perc. A felvétel közben nem használható az automata élességállítás, csak manuális fókusza lesz lehetőségünk.

Hasonlóan a Nikon korábbi belépő szintű DSLR fényképezőgépeihez a D5000 is SD kártyafoglatot kapott, mely szintén megegyezik a D60 markolatának jobb oldalán találhatóval. A fémzsánéros műanyagfedelelet felhajtva egy SD-foglalat fogad, mely a nagyobb kapacitású SDHC-formátum mellett képes az MMC és az MMCPlus memóriakártyák kezelésére is. A fényképezőgéphez nem jár memóriakártya, de egy 2 GB méretű az újdíjért boltokban 400–500 dinárért kapható. Amúgy maga a gép – kit-ként, azaz váz + (27,5-84 mm-nek megfelelő) 18–55 mm-es zoom lencse – cca 600 euróba kerül, ami ezért a teljesítményért nem tűnik soknak.

Brosúra (angol nyelven, képekkel) innen tölthető le:
http://www.refot.com/proizvodi/pdf/d5000_16p.pdf

HOROSZKÓP

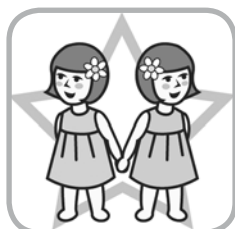
KOS

A lépéseidet szerencse kíséri. Ezen a héten mindenkivel megtalárod a közös hangot. Sok és kedvedre való feladat vár rád. Az új iskolaév új ismereteket rejt. A szerelem újra megdobogtatja a szívedet. A korábbi, rokonokkal kapcsolatos problémáid is rendeződnek. Mostanában alkotónapok köszöntenek rád.

BIKA

A szobád szépítésén fáradozol. A suliban apróbb, ám igencsak meglepő változások várhatók. Ezek a változások kedvezőnek mondhatók, és egy új megoldást adnak. Pontosan tudod, milyen fontos számodra a szerelem. A következő hetek sok gyönyörűséget hoznak ezen a téren.

IKREK

Kicsit nehéznek érzed az életet, de alapjában véve nincs okod igazi aggodalomra. Tehetséges vagy, és mostanában lesz is alkalmad tudásod csillogtatására. Lehet, hogy a családod nem nézi jó szemmel a dolgadoit, te mégis kitűnő konspirátor vagy, ugyanis beszélőképeség mindent felülmúl. Nagyon erős vagy, de mostanában még harciasnak is látszol. Ne vitázz, vonulj vissza!

RÁK

A közelmúltban már volt néhány hihetetlen meleg heted, már ami a megpróbáltatásokat illeti, most azonban a szerencsecsillagod tekint rád. Meglehetősen aktív vagy, de feladatod is lesz bőven. Olyannyira, hogy talán ki sem látszol belőlük. Vigyázz, nem minden barát igaz barát, sőt! Annyira érzékeny vagy, hogy most érezheted, hogy a legtitkosabb erők is a javadat akarják.

OROSZLÁN

Szépnek ígérkezik ez a hét. Korábbi nehézségeid szinte eszedbe sem jutnak, vagy ha igen, akkor jót mosolygysz rajtuk. Valami nagyon kellemes dolog készülődik. Egy szép szerelem ígérkezik. Ez annyira feldobja a hangulatodat, hogy kissé könnyelművé válhatsz. Amikor pedig megzavarják rózsás gondolataidat, hisztissé válsz. De miért? Örülj, hogy jó dolgod van!

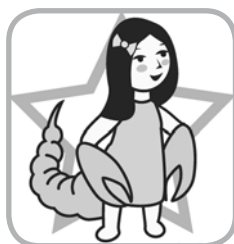
SZŰZ

Ez és a következő hetek általában nyugodtan telnek. A hangulatod jó, sok a feladatod, és ezeket alapos ember lévén maximálisan teljesíted is. A magánéletben egy-egy vitára számíthatsz, de hamar elcsitulnak, mint egy nyári vihar. Mert a jó barátok melletted állnak.

MÉRLEG

Nyugodtan elmondhatod magadról, hogy minden kívánságod teljesül. Az összes eddigi titkos, dédelgetett vágyad szépen lassan valósággá válik. Előmenetelre vagy elismerésre számíthatsz, a barátaid csodálnak. Szerencsésnek mondhatod magad azért is, mert van melletted egy kedves személy!

SKORPIÓ

Otthonodban némi nézeteltérésre számíthatsz, de a legjobb stratégia, ha kerülöd az éles hangot. Hisz te is tudod, csak olaj lenne a tüzre! Ha nagyon rosszul érzed magad a családban, keresd kedves barátaid társaságát, akik jobbára az Ikrek, Oroszlán vagy Szűz jegyűek közül kerülnek ki. Viszont elképesztően szórod a pénzt. Egyszer hopp, máskor kopp!

NYILAS

Nagyon meg akarsz felelni a társaságodnak. Emellett jelentős munkába kezdesz, ami minden energiádat leköti. A feladat szép is, jó is, mégis, amikor látod, hogy egy perc szabad idő sem marad, a kezdeti lelkesedésed alábbhagy. Jó is, rossz is ez a hét. Nehéz, mert nehezítik a körülmények, jó, mert van elég erőd mindezt leküzdeni. Oszd meg gondolataidat és gondjaidat a barátaiddal!

BAK

Úgy érzed, hogy vágyaidat, akaratodat az élet háttérbe szorítja. Munkádban kapkodóvá válsz, és ezt precizitásod sínyli meg. Túl sokat beszélsz, túl sokat intézkedsz. Fordulj a barátaidhoz, keress velük kapcsolatot. Meglátod, minden egyszerűbb lesz! Minden a tehetség körül forog. Most fut veled a szekér, így a cél bármilyen lehet, amit kitűzöl.

VÍZÖNTŐ

Sok szép és kellemes meglepetésben van részed. A szerencse is kísér és sok dícséretet is kapsz. Jó ez a sok pozitív impulzus, legalább kicsit feledteti a nagyon nehézkessé vált magánéletedet. Ne ragaszkodj ahhoz, akinek már rég nem más mellett lenne a helye. Egy kicsit hisztis vagy, ezért fegyelmezd magad.

HALAK

Szép, nyugodt hét vár rád. Végre szerencse kísér, most igazán jelentős, látványos dolgot produkálsz. Ismernek és felismernek majd. Az otthoni béke érdekében még van tennivalód és az időnként felbukkanó nyomasztó gondolatoktól is ideje lenne megszabadulnod.

Divattörténet (1.)

Változó-e a divat?

Így szól a régi mondás is: semmi sem új a nap alatt. Ez a divatra is vonatkozik.

Valójában hogy is állunk ezzel? Mekkora felháborodást keltett, amikor a nők festeni kezdték a szemüket! Holott Nofreté óegyiptomi fáraóasszony sminkjét bármelyik mai lány megirigyelhetné. A fiatalember szakáll-, bajusz- és hosszú haj viseletét pedig már közhely azzal mentgetni, hogy II. Rákóczi Ferenc fürtjei is a vállát verdesték.

De talán haladjunk időrendben, és kezdjük az elején, az emberiség őskorával, a tetoválással.

Már a legrégebbi időkben is élt az emberekben a cicomázás vágya, ezért különféle csecsebecsüket aggattak magukra, festették, sőt sebhelyekkel díszítették bőrüket. Bizsuk nagy része a mai divatészkerek között is megállná a helyét. A test festése és sebekkel mintázása már az

őskor kezdetén is divatban volt. Formája, színe mindig más a nőknél és a férfiaknál. Míg az asszonyok azon igyekeztek, hogy minél vonzóbbá tegyék magukat, a férfiak félelmeteseknek akartak látszani. Az őskor népei még az egész testüket festették. Nem azért nevezik az indiánokat rézbőrűeknek, mert ilyen a testszínük – hiszen az világosbarna –, hanem mert a harci színük a vörös.

Az ókori egyiptomiak, mivel az ország éghajlata meleg volt, lenge vászon- és gyapotruhákat hordtak. Nemcsak a nők, hanem a férfiak is festették magukat. A történelem első – és mindjárt sikeres – sztrájkja egy piramis építói között tört ki, akik kenőcsöket, olajat és zöldségfélét követeltek.

A férfiak és a nők – ha telt a zsebükből – göndörített gyapjából készült parókát viseltek. A ránk maradt hajápolószere-

ceptek pedig arra engednek következtetni, hogy a saját frizurájukat sem hanyagolták el. A fáraók hatalmi jelképei közül kettő – gyökeresen megváltozott formában – napjainkban is tovább él. Jellemzőes fejdíszük ma a világ sok országában ápolónői fityula, trónszékük pedig, amin ők kizárólag ünnepélyes alkalmakkor foglaltak helyet, a mai szék őse.

(Folytatjuk)

Ganésa születésnapja

Az elefántfejű és embertestű istenség, Ganésa nagyon népszerű a hinduk között. Születésnapja minden évben nagy esemény, melyről vidám ünnepek, szertartások keretében emlékeznek meg a Hold járása szerint hol augusztusban, hol szeptemberben. Bár Ganésa – aki egyébként Siva gyermeke – a bölcsesség, a gazdagság és a vállalkozó szellem istene, azért nem valami komoly teremtmény, sok humoros történet fűződik hozzá, és a legenda szerint még a szélhámoság sem áll távol tőle. Ennek megfelelően a tiszteletére tartott szertartások is kedvesek, vidámak, inkább tarka fesztiválra emlékeztetnek. A 19. század végéig a hinduk Ganésa születésnapját még inkább családi körben ünnepelték, napjainkban azonban már inkább közösségi esemény. Ezen a napon imákat mondanak Ganésához, és rituális fürdőt vesznek. A lapátfülű isten szobrát egyedül ezen a napon hozzák ki a templomból, lassú menet kíséretében közeli tóhoz vagy folyóhoz viszik, és őt is megmártják a vízben. Étéláldozatként kókuszdiót és tö-

méntelen mennyiségű édességet ajánlanak fel neki. Ezek közül a legjellemzőbb a laddu, vagyis a túrógombócra emlékeztető sütemény.

Az első divatlap

Az európai divat fővárosa mindig is Párizs volt. Kezdetben divatlapok nem voltak, a kelméket bábokra tekerve terjesztették. A nők Párizsból megrendelték a tetőtől talpig felöltöztetett bábokat, és így értesültek arról, mi is a módi. Az első divatmagazin 1672-ben jelent meg Mercure Galant névvel, amelynek fő témái a versailles-i udvari ünnepek és az ott felvonultatott öltözetek voltak, azonban képek nélkül, csupán leírást közöltek. Illusztrált lapra egészen 1779-ig kellett várni. Magyarországon az első ilyen jellegű kiadvány a Regelő volt, amely 1833-ban jelent meg. A divatlap elnevezés azonban túlzás, mert a lap zömében szépirodalmat tartalmazott.

(T.)

Nemzetközi tiszai úszómaraton

Immár tizedik alkalommal szervezték meg a nyáron Óbecsén a Nemzetközi Úszómaraton, ahol nem csak a legjobb úszók vehettek részt, és a fiatalok mellett benevezhettek az idősebbek is.

Az óbecseieken kívül részt vettek a szabadkaiak, a topolyaiak, az adaiak, a kúliaiak, a zomboriak, a magyarkanizsaiak, az újvidékiek, és jöttek versenyzők Magyarországról és Szlovéniából is. Különféle kategóriákban mérték össze erejüket. A legkisebbek 300 m-es, a vegyes korosztályú csoportban 3 km-es távon versenyeztek, ahol a legidősebb versenyző hatvan-, a legfiatalabb kilencéves volt.

A verseny eredményei:

A 11 éves lányok kategóriájában 1. Fehér Petra, 2. Sarnyai Anna, 3. Sárkány Anna lett.

A kilencévesek és az annál fiatalabb lá-

nyok kategóriájában 1. Jeftenić Anna, 2. Gojkov Sara, 3. Kara Réka.

A fiúk csoportjában: 1. Balzam Bence, 2. Ratkov Nikola, 3. Domonkos Gábor.

Ők 300 m-es távon úsztak.

A tizennégy évesek s annál fiatalabbak korosztályában versenyzők közül 1. Farkas Tamás, 2. Sasvári Árpád, 3. Szegedi Miloš.

A lányok közül: 1. Jeftenić Anna, 2. Dér Tamara, 3. Lević Valentina. Ők már 3 km-es távon úsztak.

A vegyes korosztályú csoportban úszók is 3 km-es távon mérték össze erejüket, s itt a fiúk közül 1. lett a 14 éves Farkas Tamás, 2. a 17 éves Kraerner Dániel, 3. a 14 éves Sasvári Árpád.

A lányok közül 1. a 9 éves Jeftenić Anna, 2. a 14 éves Dér Tamara, 3. a 16 éves Božić Biljana.

A verseny után arról beszélgettünk a dobogós versenyzőkkel, hogy mit jelent nekik ez az eredmény.

Anna négyéves kora óta úszik, számos versenyen vett már részt, s most három aranyérmét is kapott. El is magyarázta, miért.

– Első lettem a 300 m-es távon, ahol a legfiatalabbak úsztak, azután a 3 km-es távon, a 14 évesek korosztályában, s a vegyes korosztályú csoportban is. Így 3 aranyérmét kaptam. Összesen 131 érem díszíti a szobám falát.

Bence is már évek óta úszik, versenyekre jár, s most is bizonyított.

– Első lettem a 300 méteres távon, a 3 km-esen meg 5. Megszoktam a medencében való úszást, s nekem ott könnyebb. Összesen 107 éremem van. Azért jelentkeztem erre a maratonra, mert szeretek úszni. Tavaly Magyarkanizsán voltam a maratonon, az idén Adán is éppen akkor lesz úszóverseny, így nem tudok elmenni.

Tamás két aranyérmét szerzett ezen a maratonon.

– Egyet a korosztályomban kaptam – magyarázta Tamás –, egyet meg a vegyes korosztályú csoportban. Én is voltam már a tiszai maratonon Magyarkanizsán, Adán, Čačakon. Nekem már 180 éremem van.

Csongor sem először vett részt maratonon. Most nem ért el különösebb helyezést, de tavaly 3. lett a korosztályában, a 3 km-es távon pedig 5. Neki összesen 21 érme van.

Karolina még csak 7 éves, s a legkisebbek kategóriájában 8. lett. Eldicselkedte, mit kapott.

– Egy pólót és egy szemüveget, meg egy úszósapkát – sorolta.

Gratulálunk a győzteseknek, akik a póló, szemüveg, sapka mellé serleget és díszoklevelet is kaptak.

Koncz Erzsébet

Balzam Bence,
a Petőfi-iskola tanulója

Jeftenić Anna, a Zdravko Gložanski-iskola tanulója

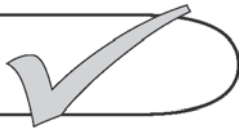
Hasznosi Tóth Csongor,
a Sever-iskola tanulója

Hasznosi Tóth Karolina,
aki őszre már iskolás lesz

Farkas Tamás,
a Petőfi-iskola tanulója

Mennyire tudsz befolyásolni másokat?

1. Szeretnéd kölcsönkérni egy partira a barátjától azt a ruhát, amit most vett magának.

- a) Célozgatok rá, hogy mit szeretnék, de nem sok sikerrel. (1)
- b) Meghívom őt is a partira. (4)
- c) Remélem, hogy igent mond, különben azon gondolkozhatok, hogy mit vegyek fel. (2)
- d) Megmondom neki, hogy rajta nem is áll olyan jól. (3)

2. Megkérted a barátját, hogy egy hétig vigyázzon a macskádra, de ő ki nem állhatja. Mit teszel?

- a) Csak most az egyszer kérek tőle szívességet. (3)
- b) Szégyellje magát, amiért nem szeret, amúgy nincs gond, megkérek valaki mást. (1)
- c) Félve kérdezem meg, a válasz persze nem lesz. (2)
- d) Megígérem neki, hogy viszonzom a szívességét. (4)

3. Moziba szeretnél menni, és már azt is tudod, mit akarsz megnézni.

- a) Megkérdezem, van-e kedve megnézni a kinézett filmet. (2)
- b) Erősködök, hogy azt nézzük meg, amit kiválasztottam, de az sem baj, ha nem akarja. (1)
- c) Addig áradozok neki a filmről, amíg sikerül rábeszélnem. (4)
- d) Megmondom, hogy most én választok filmet, legközelebb meg ő. (3)

Kisebb-nagyobb cselekkel, de mindig eléred a célodat másoknál? Vagy épp ellenkezőleg: gyakran rászédnek, és nem az van, amit igazán szeretnél? Töltsd ki tesztünket, és megtudod, mire vagy valójában képes, ha a befolyásolásról van szó!

4. Az iskolatársadtól kapsz egy e-mailt, amiben feltett neked egy kérdést.

- a) Nem válaszolok neki azonnal, túl elfoglalt vagyok. (1)
- b) Azonnal visszaírok. (3)
- c) Amint lesz egy szabad percem, válaszolok neki. (2)
- d) Azonnal válaszolok neki, legközelebb nekem is szükségem lehet rá. (4)

5. Épp a vonaton/buszon ülsz és mindenképpen az ablak mellé szeretnél ülni. Mit teszel?

- a) Megvárom, amíg lesz szabad hely az ablak mellett. (1)
- b) Udvariasan megkérem a mellettem ülő személyt, hogy cseréljen velem helyet. (3)
- c) Megkérem, hogy cseréljünk helyet és cserébe felajánlom az útra a magazinom. (2)
- d) Elmagyarázom nekik, hogy, ha nem az ablak mellett ülök, mindig rosszul leszek. (4)

PONTOZÁS

Add össze a válaszaid melletti pontokat, és olvasd el a rád vonatkozó értékelést.

Értékelés

5–7 pont: Nincs benned semmi szikrája a manipulációnak

Inkább azok közé tartozol, akiket manipulálnak. Próbáld meg fejleszteni a manipulációs készségedet. Bátran kérj szívességet anélkül, hogy azt éreznéd, neked is viszonznod kell. Nagyon idegesítő lehet, ha nem azt kapod, amire számítasz, törekedj rá, hogy te irányítsd az életedet. Tanulj meg csak kérni, és ne ajánlj fel cserébe semmit. Az emberek vagy igent vagy nemet mondhatnak, ez ennyire egyszerű. Így sokkal kevesebb vitád lesz másokkal.

8–14 pont: Képes vagy irányítani anélkül, hogy manipulálnál

Sosem vagy manipuláns és ez benned a nagyszerű. Ha szeretnél valamit, akkor azt nyíltan közlöd a másik féllel. Ha nemmel felelnek a kérésedre, megmutatod meggyőző, határozott oldaladat. Páran talán túl passzívnak tartanak téged, de ne aggódj emiatt, csupán azt jelenti, hogy te így kezeled a feléd irányuló negatív reakciókat. A passzivitás nem rossz taktika, hiszen így mindent jól megfigyelhetsz, és jobban ki tudod véteztetni a dolgok alakulását.

15–21 pont: Tudod, hogy hogyan használd a vonzerőd

Nagyon jó vagy az emberek elbűvölésében, ami már néha-néha a manipulálás határát súrolja. Ne aggódj, hiszen, tudod, ha mosolyogsz, a világ visszamosolyog rád. Mindig hallgass, figyelj a környezeted véleményére, és vedd is számításba azokat. A „vonzerőd” arra is használható, hogy mások napját szebbé tedd. Légy óvatos, ne erőszakoskodj, és ne erőltess rá senkire olyasmit, amit tényleg nem szeretne. Jobb, ha hagyod, hogy a dolgok maguktól alakuljanak, mint hogy csalással nyerj meg egy csatát.

22–28 pont: Vigyázz, mert hihetetlenül manipuláns vagy

A legnagyobb problémád az, hogy, nem hallgatod meg mások véleményét saját magadról. Ez azt jelenti, hogy nem tiszteled őket eléggé, és azt akarod, hogy mindenki úgy táncoljon, ahogy te fűtyülsz. Nem nagy bűn, amit csinálsz, de vigyázz, mert egy napon, minden visszaüthet, amikor a barátaid már besokallnak tőled. Legyél kicsit egyenesebb, és fogadd el, ha néha nemet mondanak.

Kedves Bizalmas sorok!

Alig várom, hogy közeledjen az augusztus vége, hogy írhassek neked. Most leszek nyolcadikos és a barátnőmmel van baj. Irtó idegesít, mert állandóan utánoz. Mindenben: öltözködésben, viselkedésben, amikor nevet, mintha saját magamat hallanám. Még a nyári táborba is azért jelentkezett, mert én is mentem. A „poharam azért csordult ki”, mert amikor én levágattam a hajam, ő is pont olyanra vágatta le. Hogyan mondjam meg neki, hogy most már hagyja abba az utánezést? Mit csináljak? Nem szeretnék azért vele teljesen összeveszni.

Jelige: Árnyék

Válaszunk:

Első pillanatban nagyon vonzónak tűnik, hogy létezik valaki, aki annyira ragaszkodik hozzánk, hogy mindenben vakon utánoz, csodál. Egy darabig élvezni is lehet, de idővel igenis terhebbé válik az ilyen határtalan ragaszkodás, idegesíti az embert. A barátnőd mindezt azért teszi, mert teljesen azonosulni szeretne veled. Jobban érzi magát a „te bőrödben”, mint a sajátjában. Valószínűleg a te családi háttered is különbözik az övétől. Irigylis a szüleidet és azt a szeretetet, gondoskodást, amit te kapsz, ő pedig mindebben bizonyára hiányt szenved. Megeshet az is, hogy nincs semmilyen ötlete, nem eredeti az öltözködésben, a viselkedésben stb., és ezért igyekszik mindenben utánozni.

Sajnos nem sokat tehetsz ellene. Esetleg tanácsot adhatsz neki hébe-hóba az öltözködéssel, hajviselettel kapcsolatban. Segíts neki, hogy megtalálja önmagát. Előbb-utóbb pedig talál másvalakit, akihez jobban fog ragaszkodni, és ekkor már azt a másik egyént fogja utánozni. Másnak az élete sajnos mindig érdekesebb lesz számára, mint a sajátja. Ha nem kopik le rólad, még mindig megmarad a veszekedés és a barátság megszakításának lehetősége. De te ezt nem szeretnéd. Légy kitartó a barátnőd irányításában, hogy megtalálja a saját stílusát. Sajnos mást nem tehetsz.

Kedves Bori Mária!

Hosszú gondolkodás után úgy döntöttem, hogy tanácsot kérek. Nem tudom, mitévő legyek, mert nagyon szegénylős vagyok. Eddig egyetlenegy fiú sem tetszett, így ez nem volt gond. A szünet alatt megtetszett egy fiú, aki a szomszéd utcában lakik. Ismerjük egymást, mindig beszélgetünk, amikor találkozunk. Nem tudom, hogy én tetszem-e neki. Mit csináljak, amikor olyan szegénylős vagyok. Nagyon szeretnék járni vele. Segítsen!

Jelige: Szegénylős

Válaszunk:

Kedves Szegénylős! Nem is vagy te olyan nagyon szegénylős, mint ahogyan azt bebeszél magadnak. Ha olyan nagyon szegénylős lennél, egy szót sem váltottál volna a fiúval. A legjobb lesz, ha megelégedsz a fiúval való beszélgetésekkel. Hagyjad, hogy a köztetek lévő eddigi viszony továbbfejlődjön és kölcsönös vonzalommal váljon. Megsúgom: Ha nem tetszenél neki, biztosan nem beszélgetne veled!!!

Az a bizonyos kölcsönös vonzalom általában csak úgy megjelenik. Senki sem tudja, mikor: egy esős este vagy egy napsütéses reggelen. Egy nyári forró napon, amikor nem tudunk magunkkal mit kezdeni vagy éppen egy fagyos téli napon.

Biztosan alakulnak majd a dolgok, hiszen lépten-nyomon találkoztok, beszélgettek, ami azt jelenti, hogy van mit mondanotok egymásnak. Előbb-utóbb kimutatja majd ő is, hogy vonzódik hozzád. Ha ő ezt nem teszi meg, te hozd a tudomására, hogy tetszik, és biztosan nem fog megharagudni rád. Ezért felejtse el azt, hogy szegénylős vagy. Ne beszélj be magadnak, nehogy tényleg olyaná váljál. Mondogasd magadnak az ellenkezőjét, hogy te egy önbi-zalommal teli, kedves, aranyos, vidám fiatal lány vagy. És ez nem lesz hazugság.

Anyira szerelmes vagy, hogy nem tudsz másra figyelni? Két-három fiúért dobog hevesen a szíved, és nem vagy képes dönteni, melyiket hódítsd meg? Bánatos vagy, mert elkerült a szerelem?

Nem jössz ki a szüleiddel? Kevés a zsebpénz? Rövidre fogták a kimenőd? Nem engednek a diszkóba? Cserbenhagyott a barátnőd, barátod, és rettenetesen csalódtál benne?

Nem megy a tanulás?

Rá akarnak beszélni a cigire vagy a kábítószerre?

Meg szeretnél tudni néhány titkot a szerelemről?

Tanácsért fordulj a Jó Pajtáshoz! Ne vesztegesd az időt, írd a Bizalmas soroknak!

Mi segíteni fogunk rajtad!

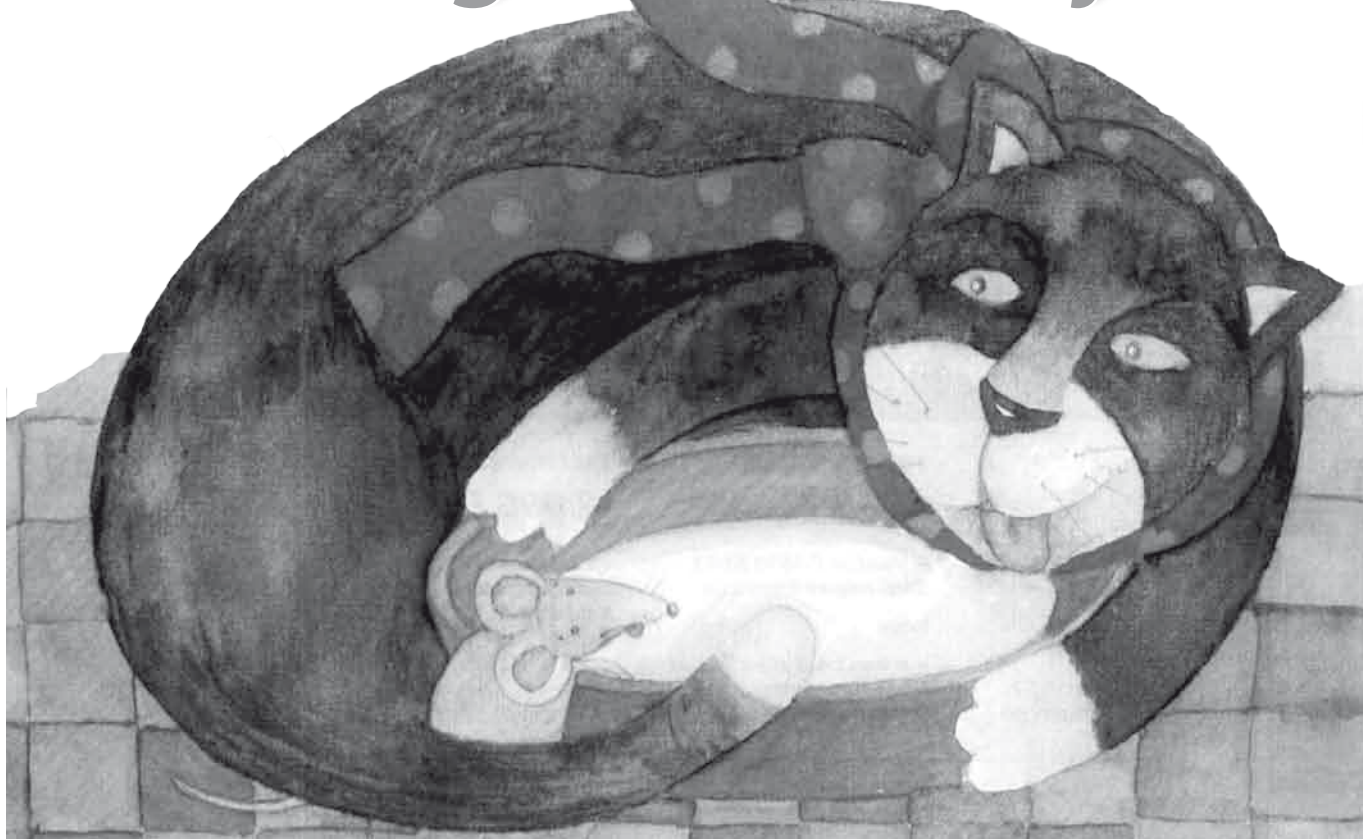
Panaszaidra Bori Mária pszichológus válaszol.

Ha jeligével írod alá a leveled, a titoktartás 100 százalékos, senki sem fogja soha megtudni, hogy a levelet épp te írtad!

A borítékra a Jó Pajtás címén kívül írd rá: Bizalmas sorok.

Az egér farkincája

Volt Julis néninek egy nagy, fekete macskája – a Cinci. De volt a házban egy árva egerecske is – Cinci. Hát ez a Cinci macska – csudák csudája – sose bántotta a Cinci egeret. Már csak azért sem, mert jobban szerette a tejet, azt meg kapott eleget.

Egyszer, amint éppen lefetyelte az édes tejcskét, látja ám, hogy a tányér túlsó szélén ott torkosodik Cinci egér is.

Mérgesen rászólt:

– Hallod-e, Cinci, ne bántsd a tejemet, mert leharapom a farkadat!

Megijedt az egér – úgy megijedt, hogy menten beszaladt a lyukba.

Cinci meg tovább lakmározott. Egyet nyalintott jobbról, egyet nyalintott balról. Nagyon ízlett neki a tejcske.

Cinci pedig ott lapult, kucorgott a lyukban és majd elepedt a szomjúságtól.

– Kibújjak, ne bújjak? Kibújjak, ne bújjak? – így tanakodott. Aztán mégiscsak előmerészkedett. Amikor látta, hogy Cinci nem néz oda, egy szempillantás alatt ott termett a tányér szélénél.

De haj, ott termett Cinci macska is és egyszeribe leharapta Cinci egér farkát...

Sírt-rítt a kisegér, keservesen rimánkodott:

– Csak most az egyszer add vissza a farkincámat...

De Cinci nem adta.

– Hozz nekem tejet a tehéntől, akkor visszaadom!

És Cinci szaladt a tehénhez.

– Tehén, adj nekem tejet, tejet viszem cicának, cica visszaadja farkincámat.

– Adok én, adok én, de előbb hozz füvet a zöld rétről! – mondta a tehén.

Cinci rohant a rétre.

– Zöld rét, adj füvet, füvet viszem tehénnek, tehén ad nekem tejet, tejet viszem cicának, cica visszaadja farkincámat.

– Adok én, adok én, de előbb kérj esőt a felhőtől – mondotta a zöld rét.

Cinci mindjárt könnyörögni kezdett:

– Felhő, adj a rétnek esőt, zöld rét ad füvet, füvet viszem tehénnek, tehén ad nekem tejet, tejet viszem cicának, cica visszaadja farkincámat.

A felhő lepislantott a magasból, megsajnálta az egeret, s szépen meglocsolta a zöld rétet.

Akkor egyszeriben minden jóra fordult.

Rét adott füvet – Cinci vitte a tehénnek.

Tehén adott tejet – azt meg vitte a macskának.

És Cinci macska azon nyomban visszaadta a kunkori farkincát!

Az egér pedig tudjátok-e, mit tett?

Elszaladt a patikába! Kapott is olyan kenőcsöt, amitől úgy odanőtt a farka, mintha sose harapta volna le a macska.

Mészöly Miklós feldolgozása

Illusztráció: Kállai Nagy Kriszta

Nem mindegy, hogy hol, miből és hogyan eszünk. Enni természetesen az asztalnál, széken ülve illik. Otthon és az iskolában általában nem „állófogadás” van.

Vidám illemtan

Terített asztalnál sokkal kellemesebb étkezni. Nem kötelező az abrosz, csak ünnepi alkalmakra. Nagyon ízléses szettekben is lehet teríteni. Ez kis terítőcskék sorozata. Készülhet vászonból, parafából, műanyagból.

A teríték nagyon fontos dolog, hiszen csak így lehet kulturáltan étkezni. Természetesen másképp terítünk reggelire, mint ebédhez, attól függően, hány fogást eszünk. Papírszalvéta mindig legyen az asztalon!

Az asztalnál nem „székfoglalót” játszunk, hanem mindenkinek megvan a maga helye. Tiszteletlenség engedély nélkül a más helyére ülni. Evés közben nem illik könyökölni. A két fogás közötti szünetben is csak a csuklód és a kezed legyen az asztalon! Türelmesen várd meg az ételt! Nem kell a várakozási időt áthidalnod különféle művészi tevékenységekkel, mint például: szobrok alkotása kenyérbéلبől, hangverseny evőeszközökkel a poharakon.

Az újságolvasást ne használd étvágygerjesztőül! A leves kanalazása közben az orrod ne lógjon a tányérba! Ha a szülők véletlenül nem figyelnek oda, ne hódolj a csúnya evés szenvedélyének! Például: szádba veszed a kést, saját evőeszközöddel nyúlsz a táliba, szüröcsölsz, csámcsogsz, zörögysz az evőeszközrel, a szádon és az abroszon ott az étlap, zsíros szájjal iszol, piszkálsz a fogadat.

Nem is annyira új!

Sokan azt hiszik, hogy a mobiltelefon néhány évvel ezelőtt „született”. Nos, ki kell őket ábrándítanunk, mert ez a napjainkra nélkülözhetetlenné vált eszköz még a múlt század hetvenes éveiben született meg. Az első mobiltelefonos hálózatot 1976-ban próbálták ki kísérleti jelleggel az amerikai Chicagóban. A rendszer teljes beüzemeléséig még további hét évet kellett várni, és csak 1983-ban indult világhódító útjára a mobiltelefonálás.

Az első mobiltelefon-rendszerek Kanadában, az Amerikai Egyesült Államokban, Közép- és Dél-Amerikában terjedtek el. A múlt század nyolcvanas éveinek közepén több európai országban is elindult a rádiótelefon, ahogy kezdetben a mobiltelefonálást nevezték. Az első európai rádiótelefonok Németországban, Angliában, Olaszországban, Franciaországban, Svédországban és Finnországban jelentek meg. De ezek még úgynevezett analóg hálózatok voltak, amelyekben a beszédhang és maga a kapcsolat minősége sem volt éppen kifogástalan. Ráadásul az első mobilok meglehetősen súlyosak voltak, általában akatáskában cipelték a négy-öt kilós monstrumokat.

A korszerű, digitális rendszereket csak néhány évvel később, már az új évezredben állították üzembe. Ma már szinte az egész világon csakis digitális mobiltelefonokat használnak. A mostani telefonok GSM digitális szabvány szerint működnek. Mivel a világ legtöbb országa ezt a szabványt fogadta el, ezért hívhatunk akár a világ legtávolabbi pontjára is. Persze, mértékkel, mert a telefonálás nem olcsó mulatság!

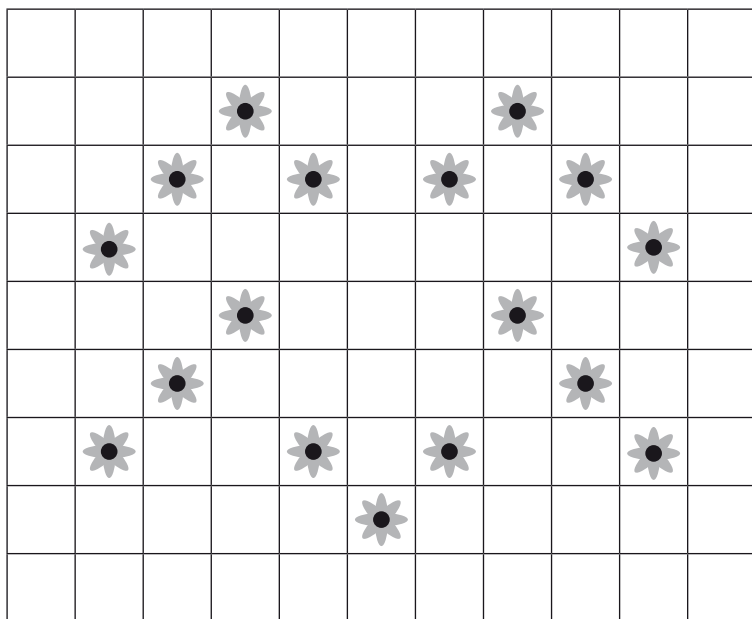
Széllovaglás

1966 nyarán két amerikai fiatalember kedvenc sportjának, a hullámlovaglásnak akart hódolni a kaliforniai tengerparton. A szándékot azonban nem követte tett, mert olyan erős szél kerekedett, hogy nem merészkedtek ki a vízre. Egy darabig heverésztek a homokban, abban a reményben, hogy jobbra fordul az idő, de a szél csak maradt. Kínjukban végül támadt egy ötletük: vitorlát erősítettek a deszkára. Így már meg tudtak birkózni a szélkomával. Mi több, az ötlet annyira bevált, hogy találmányukat szabadalmaztatták. Megérte, mert hamarosan százezrek sportjává vált a széllovaglásnak becézett deszkavitorlázás, amelynek deszkája már rég nem fából készült, hanem speciális műanyagból. Hossza 3–4 méter, szélessége 60, vastagsága 10 centiméter. Erre kerül árbocostul a vitorla és a vitorla két oldalán elhelyezett, kissé hajlított rúd, amely elősegíti a kormányzást, de kapaszkodónak sem rossz a deszkán álló széllovag számára.

TARKA OLDAL

Berakós rejtvény

Pistike almamagot árul. Megkérdezi tőle a rendőr:
 – Mit árulsz, Pistike?
 – Almamagot. Mindenki megokosodik, aki ilyet eszik.
 Egy zacskó 50 dinár.
 – Adj egy zacskóval!
 A rendőr azonban nyomban meg is eszi, de nem észlel semmi változást.
 – Becsaptál, te betyár! – förmed rá a gyerekre. – Ennyi pénzért egy kiló almát is vehettem volna.
 – ...

Helyezd el a szavakat, betűcsoportokat a rácsba! A hat megmaradt szóból Pistike választát olvashatod el.

Kétbetűsek: AD, AR, AT, AZ, ÁL, ÁS, CS, FA, GA, KI, LA, NA, ÓN, RA, SL, TE, TP, TZ, ÚR, ŰR.

Hárombetűsek: ALI, DLS, FIR, HAT, ION, LÁT, LOP, MIE, NIN, ÖLE, RÁZ, UNE, ZÚR.

Négybetűsek: LALI, TABU.

Ötbetűsek: ÁLLAM, IGÁBA, LÁTJA, MÁRIS, TEREL.

Hétbetűsek: ALMAMAG, TAMBURA, ZOMBORI.

Kilencbetűsek: ANAGRAMMA, KÖKÖRC SIN.

Tizenegy betűsek: KATASZTRÓFA, NATURALISTA.

Betűrejtvények

1

ÉÉÉÉÉÉÉS

 2

KO KO

 3

H S

 4

L	KÁS
A	

Skandináv rejtvény (23.)

Megkezdődött a suli. Nyilván sokan nem bánnátok, ha még egy kicsit tartana a vakáció. Éppen ezért időszerű a rejtvényben szereplő szólásmondás. Ezt kell megfejtenetek.

	ORKÁN	JUTTATNA	RAGASZTÓ- FAJTA	IGE- KÖTŐ	ELTUD JÖNNI HOZZÁM	EBÉDELŐ	
	MÁLTA	ILYEN LAP IS VAN	EGRESSY GÁBOR	KÜZDŐ- SPORT	Z.L.	MAJDNEM LEP	
SZORGAL- MAS ROVAR					PILLE		
SZÜLŐ BECÉZVE					49		
			V. R. I. RAGADOZÓ HAL, FORDÍTVA		TONNA	INDULAT- SZÓ	
	JULES VERNE REGÉNYE	OLASZ TÜZHÁNYÓ	RUEKA	AUSZTRIA	GYÜMÖLCS		
		NORD	550	KÉN	RÉGI	„Z”	
MAGA NÉPIESEN				VICCBELI NÉP			
VÉGTAG			ELŐIDÉZŐJE	HALÓT SZÓ (ÉK. H.)	IGEKÖTŐ	RÓTVAD	
					FOLYADÉK	HASZNÁLJA A FOGÁT	
		CSEN		URÁN	LAKAT ALÁ TESZ		A FÉRFI PÁRJA
		501		A TETEJÉRE	RÓZSI EGYNEMŰI		GÁRDONYI GÉZA
ISMERETEK- KEL RENDEL- KEZIK			KANCSÓ		ÉSZAK	TÜZNYELV	
			ÖT RÓMÁBAN		RÉGI	DÉL	
						500	BÜSZKESÉG

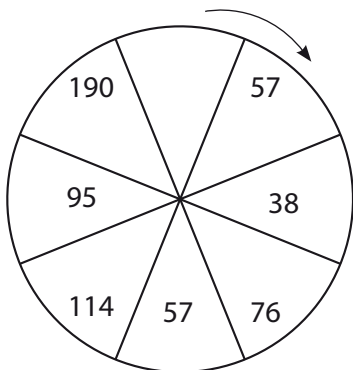
Percek alatt

▶		A	K	A	CS	
▶		C	I	K		
▶		L	Y	E		
▶		E	G	É		
	CS	E	K	E		◀
▶		M	I	R		
▶		I	V	O		

Egy ember fuldoklik a folyóban és odakiált a halásznak:
– Halászik! Halászik!

Írj a kiemelt oszlopokba olyan betűket, hogy a vízszintes sorokban értelmes szavakat kapj, s meglesz a halászik válasza. A nyilak azt jelzik, melyik irányból olvasva kapsz értelmes szót.

Körszámítan

A számok egy bizonyos logika szerint követik egymást.
Ha erre rájössz, már be is írhatod a keresett számot az üres köröcikkbe.

Szóbetoldó

	B	E				É	S			
	M	E	G				T	E	N	
B	E	L	E				Ő	D	I	K
	C	S	Ü				T	Ö	K	
	E	L					I	K		

Csak egyetlen szót kell találnod, amely minden sorba beilleszthető úgy, hogy értelmes szót alkosson a meglévő szótöredékekkel

TARKA OLDAL

Kicsi sarok

Dominózzunk!

G	O	N	D	B	Á
Z	Ó	F	S	J	E

Ha a dominókat megfelelő sorrendbe rakod és összeolvasod a betűket, a SZEDER INDÁJA című verseskötet írójának nevét kapod. Az első dominót megjelöltük.

Vajdasági helységek

A rejtvényben négy vajdasági helység neve bújik meg. Rendezd át a betűket, s máris meglesz a megfejtés.

1. ÁLGYA, 2. KÖRÖK ZSINATA
3. SHOGOR, 4. SVERZE.

Kiegészítő

Egészítsd ki a következő szólásokat, közmondásokat!

1. Port hint a ...
2. Szinte fölfalja a ...
3. A vak tyúk is talál ...
4. ... áll a világ.
5. Úgy vigyáz rá, mint a ... fényére.

Szóláncok

1	TANÁR ----- VÉR	2	PIROS ----- SZÁL
3	TORONY ----- REND	4	VAD ----- SZEM

Keress olyan szót, amely mind a felső, mind az alsó szóval egy-egy összetett szót alkot.

A karvalyos zászló

Földes Péter munkája nyomán
írta és rajzolta
Fazekas Attila

A kazárok háborúiban a törzsek által kiállított két töményt mindig ő vezette.

A Nyék volt az elővéd törzsrünk, vagyis a legharcosabb. Vezérének, Ügyeknek ezért volt a címe: előd.

A kazárok most már Emese leendő fiától várták, hogy az ő révén erősíthessék befolyásukat. Midőn a lány eladórsorba került, a kagán követet küldött Levedihez.

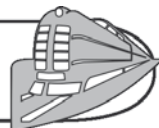
A fényességes kagán üzeni, hogy Emesét kedvelt hívünknek, Ügyek elődnek add feleségül.

A kagán kérése megtisztelő, én magam is őt választottam lányom kérőjének.

Emese a gyermekágyban csudás álmot látott.

Táltosok, mit jelenthet ez?

Fiad születik, akitől messze földön hatalmas fejedelmek fognak származni majd.

Indulandusz Skóciába

Az egész úgy kezdődött, hogy eszünk ágában sem volt Skóciába menni. Pontosabban, ez már a dolgok közepe. Valójában úgy kezdődött, hogy az idősebbik lányunk és vejünk, komáik buzdítására tavaly, nyár elején Aberdeenben, az Északi-Tenger partján fekvő, gránitvárosnak is nevezett kikötővárosban vállaltak munkát. Az Egyesült Királyság (teljes nevén: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága) nem támaszt túl szigorú feltételeket a külföldi munkavállalókkal szemben, így (főleg Londonban és környékén) számos hazánkfia él és dolgozik, így ők is gyorsan beilleszkedtek a „dolgozz, keress pénzt, és költsd el mielőbb” világába, melyben – csodák csodájára – egyelőre nem nagyon érezni meg a világgazdasági válságot. Kapcsolattartásunk főszereplője a Skype lett – a gyöngébbek kedvéért: ez a komputeren keresztül történő ingyenes telefonálásra készített programok legnépszerűbbike. Ágota és Sándor szabad idejükben utazgatnak – bejárták már Spanyolország és Portugália nagy részét, de kétszer voltak itthon és Magyarországon is – és vendégeket fogadnak, az itthoni barátok szinte egymásnak adják a kilincset. Azért kellett ez a bevezető, hogy megérthesétek, mennyire meglepődtek, amikor arra a kérdésre: mikor látogatunk el hozzájuk, nejem kapásból az igazat válaszolta – nem tervezünk skóciai utat!

Rövidre zárva a dolgot: Ágota némi internetes keresgélés után már áprilisban lefoglalt számunkra két jegyet a Ryan Air „fapados” járatára Budapest–Glasgow–Budapest vonalon (kettőnknek oda-vissza szőröstül-bőröstül, illetékestül összesen 200 euróért!), augusztus 12-ére, illetve augusztus 19-ére. Barátunk hitelkártyáit (idehaza) végigpróbálgatva végül egy Amerikában kiadott kártyát fogadott el a számítógépes jegyárúsító rendszer, noha a magyar és a szerb kártyáján is bőven volt pénz. Ennyit a nemzetközi hitelképességünkről... Mindenféle bizonylat és kimutatás begyűjtése, vízumigénylés Belgrádban, fél évre szóló, 180 napos tartózkodást engedélyező multivízum beszerzése – a britek drágábbak ugyan, de jóval gálásabbak is a magyar hatóságoknál...

És elérkezett az a bizonyos indulási nap: Budapestről, a Nyugati Pályaudvarról 10-15 percenként indul olyan vonat, amely Ferihegy-

nél is megáll – a megálló pedig pont a nekünk megfelelő 1-es terminál előtt van. Két órával az indulás előtt kezdődik a „becsekkolás”, vagyis a leadandó poggyász átvétele, az interneten keresztül egyszerű A4-es papírra kinyomtatott jegyek és az iratok ellenőrzése, majd végül a beszállás. A Boeing-737-800-as gép (világszerte jelenleg éppen ez a modell a legnépszerűbb a közepes távolságú, 2–4000 kilométeres járatoknál) semmivel sem tűnik „fapadosabbnak” a drágább légitársaságok gépeinél, talán csak annyiban, hogy itt nem etetik-itatják az utasokat, legalábbis nem ingyen. Mert fölszállás után szárnyas bolttá, büfévé változik a repülőgép: szegény légikisasszonyok egész idő alatt kocsikáikat tologatva kínálgatják az ételt, italt, dohányárut, miegymást. Mint a piacon... De gyorsan eltelt az a majd háromórnyi idő, amely alatt mintegy 2500 kilométer tettünk meg Budapesttől Glasgowig. Európa nagyobb része fölött felhős volt az ég, ám a felhők (továbbra is) csodálatosak fölülnézetből, amikor a sötétkék ég háttérén vattacsomókként megsüti őket a nap...

A „fapados” légitársaságok nem azért (sokkal) olcsóbbak a nagy légitársaságoknál, mert rosszabb gépeket használnak, még csak nem is igazán azért, mert nem adnak ingyen enni-innivalót. A „trükk” abban van, hogy olcsó, félreeső repülőtereket használnak, ilyen a RyanAir köz-

ponti „anyakikötője”, a Glasgow-Prestwick repülőtér is, mely valaha katonai reptér lehetett, és tökéletes felszereltsége ellenére kissé aszketikusnak, valóban fapadosnak néz ki, persze, csak átvitt értelemben. Ez azonban nem érinti sem az utazás kényelmét, sem a biztonságát. Prestwicknél is a reptér bejárata előtt áll meg a félóránként közlekedő vonat, mely villámsebessé, minden szerbiai és magyarországi vonatot megszegyenítve mintegy háromnegyed óra alatt teszi meg a Glasgow-Central pályaudvarig a kb. 60 kilométeres szép és látványban bővelkedő utat.

A Central pályaudvar – nevéhez illően – a skót nagyváros központjában van, a főtértől kétsaroknyira, innen azonban át kell sétálnunk a Queen Street-i pályaudvarra, mely a főtértől egy saroknyira van, de a másik oldalán. A tíztizenöt perces séta majd egy órára sikeredett, hiszen itt is, ott is megálltunk, annyi volt a látnivaló. Először pl. egy skót dudás vonta magára figyelmünket, aki – hazai utcai zenészeinkhez hasonlóan – kalappal maga előtt adta elő produkcióját a félkörben megálló járókelőknek. Magán a főtéren pedig a dudazenekarok országos fesztiválja zajlott éppen – csoda-e, hogy a frissen érkezett idegenek itt is megálltak?

A Queen Street-i állomásról Aberdeenbe menő vonat indulásáig volt még egy óránk. Szemerkélni kezdett az eső (Skóciában ennek az ellenkezője a ritkaság), a gyomrom is korgott már, beültünk hát egy kisvendéglőbe – mint hamarosan kiderült, egy ír pub (ott ez átmenet a kocsmá és az étterem között) volt első skóciai ebédünk színhelye, az Irish Stew viszont – ami egy bárányhúsból és zöldségféléből készült sűrű becsinált vagy ragulevesre hasonlított – rendkívül izletesnek bizonyult. Így hát jó kedvvel szálltunk be a szép, tiszta és (a Prestwicki villanyvonathoz hasonlóan) rendkívül gyors dízelvonatba, mely Glasgowból Aberdeenbe röpített minket. Majd háromszáz kilométer két és fél óra alatt, és a vonat meg se rezdül, siklik, mintha nem acélsíneken, hanem légpárnán haladna. Ha nem látnánk a tovatűnő tájat, a tavakat, tengerpartot, szélerőműveket, a roppant méretű bekerített legelőket és a számtalan tehenet és birkát – azt is lehetnének, hogy áll a vonat...

Lennert Géza

Ének az esőben! Madonna Budapesten!

A lig vártam, hogy részese lehessenek a diva koncertjének, Madonna nagyon megvárakoztatott, az eső is esett, és még volt néhány részletkérdés, ami miatt nem úgy sült el a buli, ahogyan azt megálmodtam...

És eljött a nagy nap! Tűkön ülve vártam az esti órákat, hogy elindulhassak a diva koncertjére. Egyébként már tinikoromban megfogadtam, ha egyszer Madonna Magyarországon énekel, én biztos, hogy ott leszek a koncertjén. És ez így is történt. Már azon a héten megvettem a jegyeket, amikor elkezdtek árusítani, nehogy elfogyjon, hiszen egy ekkora sztár bulijára, akár egy-két hét alatt is elvihetik az orrom elől a belépőket.

A jegyünk a B szektorba szólt. Már tavasszal sokszor elképzeltem magamban augusztus 22-ét. Ahogyan ott tombolunk a Madonna-számokat hallgatva, és visszaköszön majd a nóták hallatán egy-egy emlék...!

Le a kalappal a szervezők előtt, a Kincsem Park a 100-as busszal az Örs vezér tértől 10 perc alatt megközelíthető volt. Okos gondolat volt a kocsit letenni a P+R parkolóban – mondtam a buszon az unokahúgomnak, aki 14 éves, és reméltem, hogy a születésnapjára vásárolt meglepetés Madonna-jeggyel egy olyan ajándékot adhatok neki, amire egész életében emlékezni fog. (Bárcsak engem vitt volna el a nagynéném tinilány koromban egy szupersztár koncertjére!)

A beléptetés is gördülékenyen ment. Mindenki volt írva, hogy melyik szektorhoz melyik kapun kell bemenni, nem kellett keresgelnünk a nekünk való bejáratot. Hozzá kell tennem, hogy nem tartoztunk azok közé, akik órákkal a meghirdetett kezdés előtt oda mentünk volna a koncert helyszínére, hiszen számoltunk azzal, hogy az előzenekar, aki valójában egy dj volt, biztosan kilencig kitölti az időt. Nyolc óra körül értünk a Kincsem Parkhoz. Találkoztunk néhány ismerőssel, köszöntöttük őket, majd próbáltunk a szektorunkban a színpaddal szemben elhelyezkedni.

Volt is hely, de...! És itt jön az, ami miatt az a bizonyos katarzisélmény, amire tinilány korom óta vártam, az nem úgy sült el, ahogyan én azt reméltem álmaim Madonna-koncertjén.

Az lett volna a legkevesebb, hogy az általunk remélt kilencórás koncertkezdés egy órát csúszott, mert amikor a törekeny, szőke diva 10 órakor megjelent, akkor mindenki – még az is, aki többször hangoztatta a kétórás várakozás alatt, hogy ezt még Madonna sem engedheti meg magának, hogy a közönségét így cserbenhagyja –, azonnal felpattant a versenypálya fűvéről, és őrlöngött, tapsolt, ugrott és fűtült.

Számunkra a legbosszantóbb az volt, hogy bár a sors nem szánt meg sem engem, sem az unokahúgomat a hön áhitott 170-175 centis magassággal, de ha meg is szánt volna se láttunk volna semmit a koncertből. És itt jön az érthetetlen része az egésznek, mert azzal tisztában voltunk, hogy a színpad nem lesz közel, és nem fogjuk Madonna sminkjét pásztázni, de azért abban bíztunk, hogy majd azokon az óriás kivetítőkön – amiket már messziről kiszúrtunk, amikor beléptünk a Kincsem Parkba – a koncert pillanatait végigkövethetjük. Hát nem teljesen így történt. Ugyanis ezeket a monstrumokat hol egy óriás oszlop takarja ki, hol pedig egy fehér lepel.

Azért azt tapasztaltuk, hogy Madonna kitétt magáért, és azt a két órát, azt becsülettel végigtáncolta és énekelte. Ahogyan az unokahúgom mondta: „Tudod mi a furi, hogy tök tisztán énekel!”

És tényleg, mi azért tomboltunk és nem hagytuk, hogy a jó hangulatunkat elrontsa a 11 órakor érkező égi áldás, mely szakadó eső formájában bőrig áztatott minket! Itt azért meg kell jegyezni, úgy tudom, hogy egy valamit magára adó koncertszervező, eső esetén, egyszer használatos esőkabátal el szokta halmozni a koncert helyszínén a rajongókat. Mi ilyesmit nem tapasztaltunk Madonna budapesti buliján.

Ui.: Kedves Luise Ciccone! Azért, ha máskor visszatapsol a közönség, illik visszajönni, legalább egy szám erejéig. Még akkor is, ha az utolsó nótánál elmondtad, hogy ez a végső lehetőségünk, hogy veled énekeljünk...

K. R.

Madonna-show Belgrádban

A hétfő esti belgrádi Madonna-koncert után a fővárosi lapok egyöntetű véleménye, hogy a pop királynője kiváló hangulatot teremtett 30 ezer ember előtt az Ušćen. A fellépés – a szombati, budapestihez hasonlóan – késéssel kezdődött, Madonnára egy órát vártak a szerbiai rajongók, aki utána kétórás, fergetes koncertet tartott. Az 53 éves amerikai sztár a Candy Shop című számot adta először elő, a pontosan éjfélkor véget érő produkcióját

pedig a Give it 2 me című új slágerével fejezte be. Madonna a koncert után a belgrádi repülőtérre utazott, és még az éjszaka folyamán elhagyta az országot. Nemhivatalos információk szerint fellépéséért 2,1 millió eurót kért, ekkora összeget pedig még egyetlen énekes sem kapott Szerbiában. A Blic szerint az eddigi rekordot az AC/DC tartotta 1,7 millióval.

(Vajdasag.ma)

Susan Boyle semmit sem bánt meg

Mi az, ami igazán számít? A felületes külsőségek vagy a valódi tehetség? A 48 éves angol nő korosztálytól függetlenül mindenkit elkápráztatott és elgondolkodtatott világszerte áprilisi fellépésével a Britain's Got Talent tehetségkutató műsorban. Susan ugyan nem győzött, második lett a versenyen, mégis boldog és elégedett.

A versenyt a Diversity nevű táncscapat nyerte, övék a 150 ezer dolláros nyeremény, és az angol királynő előtt is felléphetnek. „A legjobb helyre került a díj – mondta Susan a verseny után öt megrohmozó riportereknek. – A fiúk nemcsak tehetségesek és szórakoztatóak, de nagyon kedvesek is.” Arra kérdésre pedig, hogy megérte-e a versenyre jelentkezni, élből igennel válaszolt. „Nagyon otthon érzem magam a színpadon, hiszen az éneklés az életem és a színpadon barátok közt lehetek. Remélem, sikerül majd egy albumot megjelentetnem, nagy álmom válna valóra.”

A világ összes bloggere és celebjé ledöbbsent, amiért a 100 milliós YouTube-nézettséggel rendelkező Susan Boyle ilyen szerényen és békésen reagálta le, hogy nem az övé a földij – mi persze tudjuk, hogy Susan megérti, mi az igazán fontos az életben: az, hogy azt csináld, amit szeretsz, ne másoknak akarj megfelelni, csak magadnak, és persze állj nyitottan és kedvesen mindenhez és mindenkihez...

Megdől a nézőcsúcs a Szigeten: összesen 390 ezren buliztak a fesztiválon

Az öt fesztiválnap látogatóival számolva és a Tankcsapdára Összegyűlt tömeggel együtt összesen 390 ezren voltak a Szigeten, s ez 5 ezerrel írta felül a korábbi években többször is beállított rekordot – közölte a fesztivál sajtófőnöke hétfőre virradó éjjel az MTI-vel. A zárónapon 68 ezren voltak, így megdőlt az elmúlt években többször is beállított nézőcsúcs, azaz összesen 390 ezren buliztak a Szigeten, mely így anyagilag is nyereséges fesztivált jelent – állapította meg Vető Viktória. A látogatócsúcsba a szervezők a rasszizmus elleni megakoncert nézőit nem számolták bele, ahogyan tavaly a Magyar Dal Napját sem.

A Doktor House a világ legnépszerűbb sorozata

Doktor House letaszította a trónról Miami helyszínelőit: 2008-ban a mogorva orvos eseteit bemutató sorozat lett a legnépszerűbb a világon. Az Eurodata TV Worldwide 66 országban végzett felmérései szerint House doktor (Hugh Laurie játssza kitűnően, magyar hangja Kulka János) és csapata epizódonként több mint 81,8 millió nézőt vonzott. Ez messze meghaladja a 2006-ban és 2007-ben győztes (Las Vegas-i) Helyszínelők, illetve a Miami helyszínelők nézettségét.

Az ügynökség Ausztriától Grúzián és Norvégián át az Egyesült Államokig kutatja a tévénezők szokásait, ez potenciálisan 1,6 milliárd nézőt jelent.

Rózsaszínben

Ez a nagyon furcsa, vízben lebegő, átlátszó lény nem más, mint a tengeri uborka egy kevésbé ismert fajtája. A felvételt Laurence Madin tengerbiológus készítette 2500 méteres mélységben a Celebeszi-tengerben, ahol amerikai és fülöp-szigeteki kollégáival egy expedíció keretében merült kutató-tengeralattjáróval ilyen óriási mélységbe, a tengeri élet sokféleségét, szakkifejezéssel: a biodiverzitást kutatva.

Kétfajta font...

Skóciában kétfajta fonttal (ez az ő pénzük neve, kb. 1,2 euró az értéke) is fizethetünk: a kép felső részén látható Angol fonttal, és az alatta látható Skót fonttal. Az egyiket az Angol Bank, a másikat a Skót Bank adja ki, az egyiket az angol királynő, a másikon egy skót méltóság képe díszel. És lám, mégsem vesznek rajta össze, a pénzügyi rendszer igen stabil, nagyszerűen működik, és senki nem kiált szeparatizmust. Lehet, hogy a Vajdasági dinár és a Szerbiai dinár is szépen megférne egymás mellett?

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka
Matice srpske,
Novi Sad

82+79(02.053.2)
ISSN 0350-9141
COBIS.SR-ID
16225794

Vajdaság AT
Oktatásügyi,
Tájékoztatói, valamint
Kisebbségi Titkársága

A Jó Pajtás megjelenését támogatja

Szerbiai Művelődési
Minisztérium

A határon túl élő magyarok
megsegítéséért

TippNet INTERNET

Internet szolgáltatás
ADSL - Wireless - DialUp
Számítógépek árusítása
kedvező hitelfeltételekkel
Hálózatok telepítése és karbantartása

(024) 555-765 Karadjordje Uf 2. Szabodka
support@tippnet.rs www.tippnet.rs

Jó Pajtás

Vajdasági magyar gyermeklap

- YU ISSN 0350-9141 ■ Megjelenik a tanévben minden csütörtökön ■ Alapító (laptulajdonos): Magyar Nemzeti Tanács ■
- Kiadja a Magyar Szó Kft., 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1., Szerbia ■ Igazgató: **Mihók Rudolf** ■ Főszerkesztő: **Pressburger Csaba** ■ Szerkesztő: **Lennert Géza** ■
- Tördelés: **Buzás Mihály** ■ Szerkesztőségi titkár: **Fehér Mária** ■ Telefon: +381/21/ 475-400-8 (csak telefon) ■ Telefax: +381/21/ 475-400-9 (csak fax) ■
- Kéziratokat és képeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza ■ Terjeszti a Magyar Szó Kft. lapterjesztő osztálya, telefon és fax terjesztési ügyekben: 021/557-304 ■
- Dinárfolyószámla: 340-15329-18 Erste Bank Novi Sad (feltüntetni: Jó Pajtás előfizetésre!) ■ Előfizetés egy évre (kb. 38-42 szám) 2000 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■
- Előfizetés egy évre (külföldre): a postaköltség változásának függvényében (érdeklődni e-mail-ben) ■
- Készült a Magyar Szó Kft. FORUM Nyomdájában, Újvidéken ■ A nyomásért felel: **Berta Zoltán** igazgató ■
- Jó Pajtás az interneten: URL: <http://www.jopajtas.info> ■ e-mail: szerek@jopajtas.info ■